

رهنمود پالیسی شناسایی قربانیان ترافیک انسانها

پروسه بآلی

یک رهنمود مقدماتی برای
پالیسی سازان و مجریان

پروسه بالی

پروسه بالی در مورد قاچاق انسانها، ترافیک انسانها و جرائم فراملی مربوطه (پروسه بالی) در سال 2002 تاسیس شد و یک پروسه مشورتی و داوطلبانه و غیر الزام آور در منطقه، تحت ریاست مشترک دولت های استرالیا و اندونیزیا و بشمولیت بیش از 45 کشور عضو و سازمان ها است.

پرسش ها در مورد این رهنمود پالیسی به دفتر مساعدت منطقه ای به پروسه بالی خطاب گردد.

Email: info@rso.baliprocess.net RSO website:
<http://www.baliprocess.net/regional-support-office>

تاریخ نشر: ماه مه 2015.

سپاسگزاری ها

این رهنمود پالیسی توسط اعضای پروسه بالی به حمایت دفتر منطقوی تحت رهبری کمیته انشای مسوده رهنمود پالیسی ترتیب گردیده است که متشکل از اعضای ذیل اند:

للو محمد اقبال

سرپرست حفاظت شهروندان اندونیزیا
و نهادهای عدلی وزارت امور خارجه اندونیزیا (ریس همکار)

جانیتن مارتینز

ریس بخش مساعدت مهاجرین، دفتر منطقوی
برای آسیا و پیسفک، سازمانهای بین المللی برای مهاجرین (ریس همکار)

Australian Government
Attorney-General's Department

میگن چالمرز

افسر ارشد حقوقی
بخش جرایم علیه فرد
دفتر لوی سارنوال
استرالیا

محمد شیخان

معاون ریس مهاجرین
بخش مهاجرین آمده و روننده
مالدیو

رابرت لارگا

مدیر صدور مجوز و مقررات
اداره کاریابی خارجی فلیپین
فلیپین

پینتپ لیلکریانگسک سری سانیت

سارنوال
شعبه امور بین المللی
دفتر لوی سارنوال
تایلند

مساعدت بیشتر با کمیته تهیه پیش نویس از جانب:

تیم هوی

همهانگ کننده پروژه اداره بین المللی مهاجرت

پروسه بالی

مقدمه

از زمان آغاز پروسه بالی روی قاچاق انسانها در سال 2002 ترافیک انسانها و جرائم انتقال دهی مربوطه (پروسه بالی) به طور موثر آگاهی پیامدهای قاچاق افراد، ترافیک انسانها و جرایم انتقال دهی مربوطه در منطقه را افزایش داده و همچنان همکاری و استراتژی های عملی را در پاسخ به این جرایم توسعه، و جامه عمل پوشانیده است. 48 کشور عضو و سازمان های بین المللی، و همچنین تعدادی از کشورهای ناظر و نمایندگی های بین المللی در این انجمن داوطلبانه شرکت می کنند.

مقامات ارشد نشست خاص گروه هشتم پروسه بالی، مجموعه ای از رهنمود های پالیسی در مسائل مربوط به شناسایی و حفاظت از افراد ترافیک شده را از طریق اداره حمایت منطقه ای پروسه بالی در مشورت با اعضای ذیربط توصیه نموده است. علاوه بر این دستور، دفتر حمایت منطقه ای یک کمیته انشای مسوده را تحت ریاست مشترک دولت جمهوری اندونزی و سازمان بین المللی مهاجرت به منظور پیش نویس رهنمود های پالیسی تاسیس نمود. کمیته انشای مسوده متشکل از کارشناسان از دولت اندونزی، استرالیا، مالدیو، فیلیپین، تایلند و سازمان بین المللی مهاجرت است.

این کمیته به منظور هدف توسعه رهنمود های مقدماتی کوتاه برای پالیسی سازان و دست اندرکاران در مورد مسائل مربوط به شناسایی و حمایت از قربانیان ترافیک، در طی یک دوره شش ماهه چهار بار ملاقات نمود. نسخه مسوده رهنمودها برای اخذ نظریات تحریری به اعضای پروسه بالی و ناظران منتشر و بطور کامل در ورکشاپ مشاوره پروسه که از 23 الی 24 مارچ 2015 در بنکاک - تایلند برگزار گردیده بود، مورد بحث و بررسی قرار گرفت. شرکت کنندگان توافق کردند که رهنمودهای پالیسی منابع مفید برای پالیسی سازان و تصمیمگیران شناسایی و حمایت از قربانیان ترافیک میباشد. کمیته انشای مسوده، نسخه مسوده را خویشرا در مطابق با نظریات دریافت شده از جانب اعضا تجدید نظر و تغییرات و توصیه های کلیدی را آن تعدیل نمود.

هدف از رهنمود های پالیسی ایجاد یک نمای کلی از معیار های بین المللی و منطقوی برای شناسایی و حمایت از قربانیان ترافیک بوده به استناد تجارب و شیوه های خوب کسب شده از اعضای پروسه بالی می باشد. در مطابقت با توصیه های پنجمین کنفرانس وزرا منعقد ماه اپریل 2013، این رهنمود های پالیسی دومین مجموعه رهنمود های پالیسی پروسه بالی می باشد که حاوی موضوعات اساسی پروسه بالی پیرامون مسایل خاص مورد علاقه اعضای پروسه بالی می باشد. این رهنمود ها داوطلبانه و غیرالزامی اند و جهت استفاده منحیث یک وسیله ارجاع توسط یکتعداد نهاد های محلی در کشور های عضو پروسه بالی ترتیب گردیده است.

لیسا کراوورد
مدیر مشترک دفتر مساعدت منطقوی (آسترالیا)

باب الف. کاف. ن. جونجان
مدیر مشترک دفتر حمایت منطقوی (اندونزی)

مخففات و اختصارات

سازمان کشورهای شرق دور آسیا	ASEAN
پروسه بالی راجع به قاچاق، ترافیک و جرایم مربوط به انتقال انسانها	Bali Process
سازمان بین المللی کار	ILO
سازمان بین المللی مهاجرت	IOM
سازمان غیردولتی (انجو)	NGO
کنوانسیون جرایم سازمان یافته	Organized Crime Convention
دفتر حمایت منطقوی پروسه بالی	RSO
پروتوکول جلوگیری، خنثی سازی و مجازات ترافیک انسانها، بخصوص زنان و کودکان، مکمله معاهده سازمان ملل متحد علیه جرایم مربوط به ترافیک انسانها	Trafficking in Person Protocol
سازمان ملل متحد	UN
دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد	UNODC

فهرست مندرجات

2	خلاصه مهم
3	فصل 1: مقدمه شناسایی قربانیان ترافیک انسانها
3	1.1. قربانیان ترافیک انسانها چه کسانی هستند؟
6	1.2. تعریف ترافیک انسانها
8	1.3. فهمیدن انواع سوءاستفاده
12	فصل 2: مسئولیت ها، علایق، و چالش ها
12	2.1. چرا شناسایی مهم است
14	2.2. فهمیدن عوامل اینکه چرا ممکن است قربانیان مایل نباشند شناسایی شوند
16	فصل 3: پروسه شناسایی قربانیان
16	3.1. چه کسانی منحصیث قربانیان ترافیک انسانها شناسایی شده می توانند؟
18	3.2. پروسه ابتدایی
21	3.3. علایم تردد
28	فصل 4: خلاصه رهنمود ها برای شناسایی قربانیان ترافکی انسانها

خلاصه مهم

قربانی ترافیک انسانها یک فردی است که وادار به جرم 'ترافیک انسانها' طبق تعریف پروتوکول جلوگیری، خنثی سازی و مجازات ترافیک انسانها، بخصوص زنان و کودکان می شود. عدم شناسایی قربانیان ترافیک انسانها باعث می شود که سوءاستفاده ایشان ادامه یافته و از دریافت کمک و حفاظتی که مستحق آن هستند، محروم باقی بمانند. همچنان این امر ممکن است سبب شود که مقامات ذیربط نتوانند معلومات و شواهدی را بدست آورند که قاچاقچیان را تحت پیگرد قانونی قرار دهند. لهذا شناسایی یک جز اساسی پروسه جلوگیری و پیگرد قانونی این جرم جدی و کمک رسانی و حفاظت قربانیان را تشکیل می دهد.

مجریان به احتمال قوی زمانی قربانیان ترافیک انسانها را شناسایی کرده می توانند که تعریف قانونی ترافیک انسانها و اشکال مختلف ممکنه سوءاستفاده قربانیان را بدانند. بدینترتیب، این رهنمود پالیسی یک نظر اجمالی ترافیک انسانها و اشکال مختلف ممکنه ای آنرا ارائه می کند. به منظور این رهنمود، 'شناسایی' قربانیان ترافیک انسانها مشمول یک تعریف گسترده تر می باشد که حاوی پروسه بررسی ابتدایی در زمان اولین تماس و مساعدت و حفاظت های اولیه ایکه بعد از تصور کردن یک فرد بحیث قربانی برایش فراهم می گردد. این امر همچنان شامل تثبیت نمودن وضعیت شخص منحیث یک قربانی ضمن اینکه شواهد بیشتری هویدا گردد و، در بعضی موارد، تائید مقامات رسمی مبنی بر قربانی شناخته شدن شخص بعد از ختم پروسه عدلی و قضایی می باشد.

شناسایی یک فرد قربانی ترافیک انسانها به ذات خود یک امر مشکل می باشد، فلذا این رهنمود مقامات دولتی را تشویق می کند تا در زمان تثبیت نمودن یک فرد بحیث قربانی سعی کنند شاخص های پائین تری را بکار برند. این امر بخصوص در زمان اولین تماس حائز اهمیت است، قبل از آنکه مقامات بتوانند وقت کافی داشته باشند تا اعتماد شخص مظنون را جلب کنند. اگر بعداً ثابت گردد که تصور کردن شخص بحیث قربانی بی اساس بوده است، در انصورت مساعدت و حفاظت را می توان طبق ضرورت تغیر داد و یا بکلی فسخ کرد.

استفاده از 'شاخص های ترافیک انسانها' را می توان بحیث یک نقطه آغاز خوب برای تحقیقات بیشتر در پروسه شناسایی بکار برد. این رهنمود حاوی یک لستی از شاخص های نمونه می باشد، بشمول شاخص های مربوط به اشکال مختلف سوءاستفاده که می توانند مجریان و اشخاص غیرتخصصی را در قسمت شناسایی قربانیان ترافیک انسانها کمک نمایند. دولت ها تشویق می شوند که این شاخص ها را مرتباً تجدید، اقتباس و ارزیابی نمایند تا بتوانند رهنمایی های ضروری را برای نهاد های ذیربط بشمول اشخاص غیرتخصصی در مواردی که به احتمال قوی با آن مواجه می شوند، فراهم سازند.

اگرچه دولت ها مسئولیت ابتدایی شناسایی قربانیان ترافیک انسانها را به عهده دارند، سازمانهای غیردولتی و نهاد های مدنی منابع ارزشمندی در راستای پروسه شناسایی بشمار میروند، و باید این نقش کلیدی ایکه ایشان در قسمت جلب اعتماد و تفاهم بین قربانیان و مقامات ایفا می کنند، تقویت و حمایت گردد. کارمندان مقامات دولتی ذیدخل مستقیم در امر مبارزه با ترافیک انسانها بشمول ارگانهای امنیتی، سرحدی، اداره مهاجرت، نظارت کار و خدمات عامه باید بطور درست آموزش ببینند و از مهارت های خاصی جهت شناسایی قربانیان فرضی طوری برخوردار باشند که بتوانند مشخصات انفرادی افراد را ملاحظه کنند و همچنان محرمیت شانرا رعایت نمایند. اعضای جامعه نیز باید راجع به این پدیده آگاهی حاصل نمایند و بدانند که چگونه قربانیان را شناسایی و به مراجع مناسب معرفی نمایند.

فصل 1:

مقدمه شناسایی قربانیان ترافیک انسانها

1.1 چه کسانی قربانی ترافیک انسانها هستند؟

ترافیک انسانها یک عمل غیرقانونی است که به اشکال مختلف ظاهر می گردد، و دارای خصوصیات متفاوت در نقاط مختلف جهان می باشد. مردان، زنان و اطفال در سکتور های مختلف بشمول زراعت، ساختمان، مواظبت و مهمانداری، امور منزل، تفریحات و ورزش، جنگلداری، استخراج معادن و نساجی مورد سواستفاده قرار می گیرند. ممکن است اشخاص در زمان منتقل شدن شان از سرحدات بین المللی یا در داخل کشور خودشان در معرض سواستفاده قرار گیرند. اگرچه عوامل متعددی موجود اند که باعث آسیب پذیری اشخاص در مقابل ترافیک انسانها می گردند، اما گروه هایی که خاصاً در معرض خطر آسیب پذیری قرار دارند مشمول مهاجرین غیرقانونی، گروه های اقلیت قومی و اطفال بدون سرپرست می باشند. عواملی مانند فقر، بیکاری، نابرابری جنسیت، عدم دسترسی به امکانات و فرصت های تحصیلی و نبود یک سیستم منظم ثبت احوال نفوس نیز عواملی اند که باعث افزایش آسیب پذیری در مقابل ترافیک انسانها می گردد.

هر فردی ممکن است قربانی ترافیک انسانها قرار گردد، صرفنظر از سن، جنس، جنسیت، تمایل جنسی، ملیت، قومیت یا اصلیت قومی، معلولیت یا وضعیت وی. قربانی ترافیک انسانها به عبارت ساده تر یک فردی است که از ناحیه جرم ترافیک انسانها متضرر گردیده باشد. تعریف ارائه شده در بخش 1.2 ذیل، پروتوکول جلوگیری، خنثی سازی و مجازات ترافیک انسانها، بخصوص زنان و کودکان (پروتوکول ترافیک انسانها) یک تعریف قبول شده بین المللی از جرم ترافیک انسانها¹ را بیان می کند.

رهنمود مفید: یک فرد را بحیث کی قربانی فرضی محسوب کنید

پالیسی های دولتی مبنی بر شناسایی قربانیان باید به مقامات اجازه دهند که یک فرد را بحیث یک قربانی فرضی گمان کنند تا بتوانند به اساس همین گمان اقدامات لازم را برای آن فرد منحیث یک قربانی اتخاذ نموده و مساعدت های های اولیه را برایش فراهم نمایند.

بطور خاص همیشه کار آسانی نیست تثبیت کرد که چه کسی یک قربانی این جرم است. موانع موجوده شامل چالش های ارتباطات ناشی از لسان یا فرهنگ و عدم تمایل قربانیان به صحبت کردن با مقامات بخاطر ترس یا بی اعتمادی، بخصوص در مرحله اولین تماس، می باشد. افراد نظر به تجارب شان، ممکن است فکر نکنند که در معرض ترافیک یا سواستفاده قرار گرفته اند. بعضی از ایشان ممکن است معتقد باشند که خودشان به این وضعیت موافقت کرده اند حتی زمانی که تهدید یا فریب نیز غرض کسب به اصطلاح موافقت شان بکار رفته باشد. بدین سبب و دلایل دیگر تعداد زیادی از قربانیان ترافیک انسانها هیچوقت شناسایی نمی شوند.

فرض کردن یک شخص بحیث قربانی ترافیک انسانها زمانی که در صورت موجودیت هرگونه شک مبنی بر تصور اینکه فرد ممکن است در همچنین یک وضعیتی قرار داشته باشد، روش خوبی محسوب می شود. عملی نمودن چنین روش بدان معناست که در مواردیکه گمان رود شخص ممکن است قربانی ترافیک انسانها باشد، مقامات فرد نامبرده را بحیث یک قربانی ای محسوب می کنند که نیازمند دریافت مساعدت و حفاظت می باشد. در صورتیکه بعداً ثابت گردد که این شخص واقعاً یک قربانی نیست و نیازمند مساعدت و حفاظت نمی باشد، به راحتی می توانند این مساعدت و حفاظت را متوقف سازند. اگر علایم قربانی ترافیک انسانها در یک فرد محسوس باشد، امکان آن می رود که وی قربانی جرایم دیگر مانند خشونت فیزیکی یا جنسی و یا اختطاف نیز باشد. در صورتیکه تثبیت گردد که یک شخص قربانی ترافیک انسانها نیست مگر قربانی نوع دیگری از جرایم است، در آنصورت می توان نامبرده را به خدمات حمایتی مناسب متفاوت ارجاع نمود. همچنان ممکن است قربانیان ترافیک انسانها در خارج از کشور اصلی شان قرار داشته باشند و خوف واقعی داشته باشند که در کشور شان به نسبت نژاد، دین، ملیت، عضویت به یک گروه خاص اجتماعی یا سیاسی مورد شکنجه قرار گیرند. در چنین موارد، این چنین افراد باید به پروسه ادعای پناهندگی ارجاع گردند.

1 در تمام این سند، اصطلاح 'ترافیک انسانها' به معنی 'قاچاق انسانها' طبق تعاریف ماده 3 پروتوکول جلوگیری، خنثی سازی و مجازات ترافیک انسانها، بخصوص زنان و کودکان (پروتوکول ترافیک انسانها) بکار برده شده است.

رهنمود های مفید: سطح آگاهی قربانیان قاچاق انسانها را بلند ببرید

اشخاصیکه قربانیان ترافیک انسانها نیستند، ممکن اند قربانیان جرایم دیگر بوده و نیازمند دریافت تدابیر مساعدتی و حفاظتی باشند. مجریان مسؤل شناسایی قربانیان ترافیک انسانها باید از انواع جرایم مربوطه باخبر باشند و بدانند که چگونه عمل کنند.

اشخاصیکه تحت سواستفاده ترافیک انسانها قرار گرفته اند قربانیان جرایم اند و باید مقامات رسمی با ایشان به صفت یک قربانی رفتار نموده و از ایشان حفاظت نمایند. قربانیان ترافیک انسانها علاوه بر اینکه قربانی جرایم قرار گرفته اند، ممکن است حقوق بشر ایشان نیز نقض گردیده و همچنان بد رفتاری های دیگری مانند صدمات فیزیکی یا روحی، اذیت عاطفی، اتهام شرم و بدنامی و اضرار اقتصادی را نیز تجربه کرده باشند.

همچنان صرف نظر از اینکه شخص انتقال دهنده شناسایی، دستگیر، مجازات یا محکوم گردد و یا چگونه روابط خانوادگی بین وی و شخص متضرر موجود باشد، شخص متضرر باید به صفت یک قربانی محسوب شود.

جدول 1: افسانه ها و حقایق شناسایی قربانیان²

افسانه	حقیقت	برای معلومات مزید مراجعه شود به:
اشخاص باید بخارج از کشور سفر کنند تا بحیث قربانی ترافیک انسانها شناخته شوند	اگرچه تعداد زیادی از افراد بخارج از سرحدات کشور شان انتقال می یابند، ترافیک انسانها در داخل سرحدات کشور نیز اتفاق افتاده می تواند که این پدیده بنام ترافیک داخلی (یا محلی) یاد می گردد	1.2 تعریف ترافیک انسانها
صرف زنان و کودکان می توانند قربانی ترافیک انسانها قرار گیرند	مقدار زیادی از پوشش مطبوعات راجع به ترافیک انسانها روی تردد زنان و کودکان معطوف شده است. ولی، مردان نیز تحت ترافیک انسانها قرار گرفته و مورد سواستفاده های مختلف بخصوص وادار به کار اجباری می گردند.	1.2 تعریف ترافیک انسانها 1.3 دانستن اشکال ترافیک انسانها
تمام قربانیان ترافیک انسانها برای مقاصد جنسی منتقل می شوند	اگرچه ترافیک انسانها جهت سواستفاده جنسی قسمت عمده سواستفاده ترافیک انسانها را تشکیل می دهد، اما افراد برای کار اجباری، برده گی یا اعمال مشابه آن، شاقه کاری، برداشتن اعضای بدن و اشکال دیگر سواستفاده نیز منتقل می شوند	1.3 دانستن اشکال ترافیک انسانها

² معلومات مزید مربوط به نکات مندرج جدول فوق را می توان از منبع ذیل بدست آورد: گزارش جهانی راجع به ترافیک انسانها 2012: نتایج و متودلوجی، ILO، 2012، گزارش ترافیک انسانها، 2014، دولت ایالات متحده امریکا، اداره نظارت و مبارزه علیه ترافیک انسانها، 2014.

1.3. دانستن اشکال ترافیک انسانها 3.3. علایم ترافیک انسانها	اگرچه ترافیک انسانها جهت سواستفاده جنسی معمول ترین و مشهود ترین شکل ترافیک انسانها است، اما حتمی نیست افرادی که در سکتور فحشا کار می کنند از طریق ترافیک انسانها منتقل شده باشند. وسیله های ممنوعه مانند جبر، تهدید یا فریب باید بکار رفته باشند (زمانیکه قربانی یک فرد بالغ باشد) تا نشان دهد که یک فرد جهت سواستفاده جنسی منتقل شده است	تمام افرادی که در سکتور فحشا کار می کنند قربانیان ترافیک انسانها هستند
1.2 تعریف ترافیک انسانها 2.2. تشخیص دادن و رسیدگی به چالش های شناسایی قربانیان ترافیک انسانها 3.3. علایم ترافیک انسانها	اگرچه قربانیان ممکن اند بشکل غیرعادی به کشوری آورده شوند و در آنجا مورد سواستفاده قرار گیرند، مگر حتمی نیست تمام اشخاصیکه بشکل غیرعادی وارد یک کشور می شوند مورد سواستفاده قرار گیرند. علاوه، افرادی که بشکل غیرعادی وارد یک کشور شده و در آنجا ساکن می شوند ممکن اند قربانیان ترافیک انسانها باشند.	تمام مهاجرین بدون اسناد قانونی قربانیان ترافیک انسانها هستند. مهاجرینی که در وضعیت عادی قرار دارند قربانیان ترافیک انسانها نمی باشند
1.2 تعریف ترافیک انسانها 3.3. شاخصه های ترافیک انسانها	حتی اگر بنظر آید که یک فرد وضعیت اش را قبول نیز کرده باشد، یا به شرایط خویش موافق باشد (بطور مثال: کار)، اما این فرد باز هم ممکن است قربانی ترافیک انسانها محسوب شود. موافقت یک فرد نابالغ قابل قبول نیست، و موافقت یک قربانی بالغ در مواردی قابل قبول نیست که وسیله های ممنوعه مانند جبر، تهدید یا فریب برای جلب موافقت وی بکار رفته باشد.	لا يمكن اعتبار الأشخاص الذين يَعرِفون، أو يبدو أنهم قد وافقوا على، وضعهم، ضحايا للاتجار بالبشر
3.3. علایم ترافیک انسانها	قربانیان اکثراً با فریب یا حيله توسط یک دوست یا خویشاوند به دام ترافیک انسانها انداخته می شوند. ازدواج یا روابط صمیمی دیگر نیز تکتیک های ترافیک انسانها اند که شخص انتقال دهنده با استفاده از آن قربانیان را کنترل می کند. تحقیر کردن یا ازدواج اجباری نیز می تواند از جمله اشکال ' اعمال برده مانند' محسوب شود³	افرادی که با شخص انتقال دهنده خویشاوند هستند یا رابطه دارند، بحیث قربانیان ترافیک محسوب نمی شوند
2.2. تشخیص دادن و رسیدگی به چالش های شناسایی قربانیان ترافیک انسانها 3.3. علایم ترافیک انسانها	یک فرد ممکن است قربانی ترافیک انسانها شمرده شود حتی اگر در حال حاضر پول بیشتری کسب کند و/یا از زندگی مرفه تری نسبت به زمان قبل از منتقل شدنش برخوردار باشد. سواستفاده باید بطور آفاقی ارزیابی گردد	افرادی که فکر می کنند زندگی فعلی شان نسبت به گذشته راحت تر یا از نگاه اقتصادی بهتر است، نمی توان ایشانرا قربانیان ترافیک انسانها شمرد

3 اصطلاح 'اعمال برده آمیز' در کنوانسیون متمدن 1956 راجع به الغای و تجارت برده گی، و سازمانها و اعمال برده آمیز (کنوانسیون مکمله) طوریکه در بخش 1.3 بحث گردیده است.

1.2 تعریف ترافیک انسانها

یکی از اهداف صریح پروتوکول ترافیک انسانها عبارت از ارائه حفاظت و مساعدت به قربانیان ترافیک انسانها با در نظر داشت احترام کامل به حقوق بشری ایشان می باشد.⁴ این هدف یک مقتضیات غیر صریح را برای دولت ها در راستای شناسایی قربانیان ترافیک انسانها که ممکن است نیازمند دریافت چنین مساعدت و حفاظت باشند، ایجاد می کند. برای شناسایی اینکه چه کسانی قربانی ترافیک انسانها می باشند از مقامات دولتی انتظار می رود که تعریف قانونی جرم ترافیک انسانها را بدانند. طبق قوانین بین المللی، تعریف قانونی این جرم در ماده 3(a) پروتوکول ترافیک انسانها چنین صراحت دارد.

”ترافیک انسانها“ عبارت از نفرگیری، ترانسپورت، انتقال، پناه دادن یا دریافت اشخاص بوسیله تهدید یا زورگویی و یا اشکال دیگر وادار سازی، اختطاف، فریبکاری، دروغگویی، سوء استفاده از قدرت یا مقام یا آسیب پذیری یا پرداخت و یا دریافت پول یا منفعت به منظور کسب رضایت یک فردیکه بالای فرد دیگر تسلط دارد، برای مقاصد سوء استفاده می باشد. سوء استفاده شامل، حد اقل، سوء استفاده به منظور وادار سازی به فحشا یا اشکال دیگر سوء استفاده جنسی، کار یا خدمات اجباری، برده گی یا اعمال مشابه آن، شاقه کاری یا برداشتن اعضای دیگران می باشد.

شکل 1 ذیل سه عناصری را ارائه می کند که باید موجود باشند تا یک عمل بحیث ترافیک انسانهای بالغ محسوب گردد. برای تثبیت کردن ترافیک انسانها، باید حد اقل یک عنصر از هر ستون موجود باشد.

شکل 1: عناصر اساسی تعریف قانونی بین المللی ترافیک انسانها⁵

4 به ماده 2(b) پروتوکول ترافیک انسانها مراجعه نمایند.

5 منبع: رهنمود پالیسی راجع به غیر قانونی سازی ترافیک انسانها، پروسه بالی، صفحه 5.

ماده 3(b) پروتوکول ترافیک انسانها چنین صراحت دارد که موافقت شخص در صورت موجودیت استفاده از هر یک از وسیله های ابراز شده فوق بی معنی می باشد. ماده 3(c) و (d) ابراز می دارد در صورتیکه قربانی یک فرد صغیر زیر سن 81 باشد، ضرور نیست که استفاده از وسیله های ابراز شده فوق ثابت گردد.⁶

این پروتوکول اولین سند بین المللی ای نیست که مشکل ترافیک انسانها را مورد بحث قرار می دهد، بلکه کامل ترین تعریف معاصر آنرا ارائه می کند و اساسی ترین وسیله بین المللی ایست که جانب دولت ها برای تعریف کردن این جرم به اساس قانون بین المللی بدان اتکا می کنند. تعریف ماده 3 در قسمت معیاری ساختن و دانستن این امر که مردان و کودکان نیز می توانند قربانی ترافیک انسانها واقع گردند، کمک نموده است، و همچنان اینکه 'سواستفاده' نه تنها شامل سواستفاده جنسی می باشد بلکه اشکال دیگر سواستفاده را نیز احتوا می کند.⁷ لست اشکال سواستفاده طبق این تعریف شامل 'کار یا خدمات اجباری' و 'برده گی یا اعمال مشابه برده گی'، تصریح شده در بخش های دیگر قوانین بین المللی، و همچنان 'شاقه کاری' و 'برداشتن اعضای بدن' می باشد. درحالیکه این لست حد اقل معیار اشکال مختلف اعمالی را که باید بحیث سواستفاده محسوب شوند، تصریح می نماید و کامل نمی باشد اما تعریف ترافیک انسانها را انعطاف پذیریت می بخشد تا اشکال مختلف سواستفاده را احتوا کند.

سه شیوه مختلف برای تعبیر تعریف بین المللی ترافیک انسانها موجود است. بعضی از این شیوه ها ترافیک انسانها را بحیث یک پروسه ای تعریف می کنند که در آن یک قربانی به منظور سواستفاده تحویل داده می شود ("نفرگیری، ترانسپورت، انتقال، پناه دهی، یا دریافت") که سواستفاده به ذات خودش از آن مجزا می باشد. اما طبق تعاریف دیگر این جرم شامل هر دو موضوع یعنی پروسه و نتیجه نهایی آن ("سواستفاده") می گردد. بطور مثال، طبق تعریف تحت الفظی ترافیک انسانها "انتقال دادن" مفهوم "ترافیک" را افاده نمی کند، مگر بدون ربط دادن انتقال به ترافیک، فرق کردن بین

ترافیک انسانها از اشکال سواستفاده فوق الذکر مانند کار اجباری که در قوانین دیگر بین المللی تصریح گردیده است، یک امر بسیار مشکل می شود. علاوه، اشکال سواستفاده ای که در قوانین ملی تصریح گردیده اند، در بین دولت ها متفاوت می باشد.

رهنمود مفید: تشخیص دادن قربانیان فرضی ترافیک انسانها در میان گروه های آسیب پذیر

قبل از مرحله سواستفاده، قربانیان ترافیک انسانها یک امر نهایت مشکل است. دولت ها باید اطمینان حاصل کنند که پالیسی هایشان حاوی تدابیر جلوگیری ای باشد که مقامات را در راستای تشخیص دادن قربانیان در میان افراد آسیب پذیر فرض شده بشمول مهاجرین قاچاق شده حمایت کند.

یک فرق حقوقی بین ترافیک انسانها و قاچاق مهاجرین در قوانین بین المللی وجود دارد.⁸ در ساحه عمل، در مواردی که انتقال انسانها بصورت عبوری صورت می گیرد، ممکن است تشخیص دادن قربانی ترافیک انسانها از مهاجرین قاچاق شده مشکل باشد بخصوص زمانی که شخص ممکن است همزمان قربانی ترافیک انسانها و یک مهاجر قاچاق شده نیز باشد.⁹ مهاجرین قاچاق شده

بسیار زیاد

و یک مهاجر قاچاق شده نیز باشد. مهاجرین قاچاق شده بسیار زیاد یا بعد از مواصلت کردن به کشور مقصد نهایی شان قرار دارند. قاچاقچیان ممکن اند مرتکب هر دور جرم در طی یک عملیات واحد گردند، یعنی در ضمن ترافیک انسانها ممکن است بعضی افراد یک گروه را قاچاق نیز نمایند. اگرچه مهاجرین قاچاق شده بطور داوطلبانه با قاچاقبران انسانها وارد معامله می شوند، اما ایشان در معرض شدید خطر قربانی شدن ترافیک انسانها، سواستفاده و اشکال دیگر جرایم (بشمول باج گیری، بدرفتاری، خشونت جنسی، تجاوز جنسی و شکنجه) قرار گرفته می توانند. شرایط سفر های قاچاقی ممکن است طوری باشد که انتخاب اولیه فرد مبنی بر قاچاق شدن دیگر معنی ای نداشته باشد.¹⁰ بطور مثال، وضعیت بدی که مهاجرین در طی سفر خویش با آن مواجه می شوند، ممکن است ایشانرا متکی به قاچاقبران نمایند و صرفنظر از شرایطی که باید متحمل شوند، به جز از ادامه دادن به سفر خویش چاره دیگری نداشته باشند. با در نظر داشت اینکه

6 همچنان به رهنمود پالیسی راجع به غیرقانونی سازی ترافیک انسانها، پروسه بالی، صفحه 4-5 مراجعه نمایند.

7 درحالیکه معاهده های بین المللی متعدده سالهای 1904، 1910 و 1933 روی موضوع انتقال زنان و دختران از سرحدات بین المللی برای مقاصد فحشا تمرکز می کند، کنوانسیون 1949 جلوگیری از ترافیک انسانها و سواستفاده به مقاصد فحشای دیگران تعریف گسترده تری فرا تر از زبان و دختران یعنی "هر فرد" را احتوا می کند. پروتوکول پالمیرو اولین معاهده بین المللی ای بود که روی موضوع ترافیک انسانها تمرکز کرد تا اشکال مختلف سواستفاده خارج از ساحه جنسی را احتوا کند.

8 قاچاق مهاجرین عبارت از تدارک دیدن، به منظور کسب "منفعت مالی یا اشکال دیگر مزایا"، ورود غیرقانونی یک فرد به داخل یک کشوری که در آنجا آن شخص تابعیت یا حق اقامت دایم را طبق تعاریف ماده 3 پروتوکول مبارزه با قاچاق مهاجرین از طریق خشکه، بحر یا هوا، مکلمه کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم انتقالی سازمان یافته دارا نمی باشد.

9 برای کسب معلومات بیشتر راجع به تفاوت میان ترافیک انسانها و قاچاق مهاجرین، به رهنمود پالیسی راجع به غیرقانونی سازی ترافیک انسانها، پروسه بالی، 2014، صفحه 8-9 و رهنمود پالیسی راجع به غیرقانونی سازی قاچاق مهاجرین، پروسه بالی، 2014، صفحه 9-10 مراجعه شود.

10 پروتوکول مبارزه علیه قاچاق مهاجرین از طریق زمین، آب و هوا (پروتوکول قاچاق مهاجرین) شامل مواد اجباری حفاظتی شبیه مواد مندرج پروتوکول ترافیک انسانها می باشد.

چه زمانی ممکن است این شرایط بروز کند، اشخاص آسیب دیده ممکن اند به عوض قربانیان ترافیک انسانها بحیث مهاجرین قاچاق شده محسوب گردند. موجودیت یک هدف سواستفاده جویانه لازم است تا ارتکاب جرم ترافیک انسانها را تثبیت کرد، مگر به احتمال زیاد این امر زمانی کشف می گردد که سواستفاده قبلاً انجام یافته است. مقامات باید در جستجوی علایم ترافیک انسانها در میان مهاجرین قاچاق شده باشند تا اطمینان حاصل کنند که قربانیان ترافیک انسانها را شناسایی کرده بتوانند.

1.3. دانستن اشکال سواستفاده

اکثر قربانیان ترافیک انسانها بعد از تحت سواستفاده قرار گرفتن شناسایی می شوند، فلذا مهم است که اشکال مختلف سواستفاده را طبق تعاریف بین المللی آن باید دانست. علایم/شواهد سواستفاده خاصاً مبنی بر تقویت تصور کردن ترافیک انسانها حائز اهمیت می باشد.

در بسیاری از کشورها، توجه زیادی روی موضوع ترافیک انسانها برای مقاصد سواستفاده جنسی تمرکز یافته است. سواستفاده جنسی، بخصوص از زنان و کودکان، یک مشکل عمده در سراسر جهان می باشد، مگر در عین حال مهم است که اشکال دیگر سواستفاده را نیز باید دانست.

کار یا خدمات اجباری

طبق کنوانسیون کار اجباری سازمان بین المللی کار (ILO) منعقد سال 1930، "کار یا خدمات اجباری" عبارت از "هرگونه کار یا خدماتی است که بالای یک فرد بوسیله جبر و تهدید و بدون رضایت وی تحمیل گردد".¹¹ تعریف 'جبر' شامل هرگونه فشار فیزیکی یا روحی توسط کارفرما¹² می باشد، مانند محروم ساختن از هرگونه پیشرفت، تبدیلی، کار جدید یا مسکن یک کارگر.¹³ 'عدم رضایت' نیز در زمینه شناسایی کار اجباری یک اصل مهم کار اجباری شمرده می شود مگر اینکه کارگر بطور صریح بدان موافقت کرده باشد و حق رد کردن آن را دارا باشد.

کار شاقه اطفال در مقایسه با کار اطفال

کنوانسیون 1973 ILO راجع به سن حداقل استخدام اطفال، کار شاقه اطفال را عبارت از کاری تعریف می کند که طی آن اطفال زیر سن 18 برای کارهایی استخدام شوند که صحت و مصونیت ایشان را با خطر مواجه سازد، یا مانع ادامه تحصیل و پیشرفت حرفی و آموزشی ایشان گردد. تفاوت کار اطفال با کار شاقه اطفال در این نهفته است که کار اطفال صحت و مصونیت ایشان را به مخاطره نمی اندازد، یا مانع فرصت های تحصیلی ایشان نمی گردد.

11 تعریف کار اجباری ارائه شده توسط سازمان بین المللی کار (ILO) دوباره در کنوانسیون کار اجباری منعقد سال 2014 تأیید گردید. کانفرانس بین المللی کار، متن پروتوکول کنوانسیون کار اجباری، 1930، مسوده 9A، جلسه 103، جینوا، 2014، ماده 3(1).

12 ILO، گزارش کمیته اهل خبره راجع به اجرای کنوانسیون و توصیه ها، گزارش (Part 1A) III، کانفرانس بین المللی کار، جلسه 90، جینوا، 2002، صفحه 98.13

13 الغای کار اجباری، سروی عمومی کمیته اهل خبره راجع به اجرای کنوانسیون و توصیه ها، ILC، جلسه 65، جینوا، 1979، پراگراف 21 (از این بعد مسمی به:

الغای کار اجباری، سروی عمومی 1979). همچنان به الغای کار اجباری، سروی عمومی سال 2007، پراگراف 37 مراجعه شود.

برده گی یا اعمال شبیه برده گی

برده گی شدیدترین شکل سوءاستفاده انسانها محسوب می شود. آزادی از قید برده گی یکی از نورم های بین المللی ایست که دولت ها چشم پوشی از آن شهرت خود را 'لکه دار' نمایند، یعنی اینکه دولت ها تحت هیچ شرایطی اجازه ترویج برده گی را نمی دهند. تعریف برده گی برای اولین بار در کنوانسیون الغای تجارت برده گی و برده گی (مسمی به کنوانسیون برده گی) منعقد سال 1926 چنین تصریح گردید: "برده گی عبارت از حالت یا وضعیتی است که حقوق مالکیت جزئی یا کلی بالای یک فرد تحمیل گردد".¹⁴ پس مالکیت زیربنای برده گی را تشکیل می دهد؛ و "قدرت های مربوط به حقوق مالکیت" که در تعریف برده گی بکار رفته است شاخص اصلی اشکال مختلف برده گی معاصر را دارا می باشد. بعضی از شاخص های برده گی ارائه شده در کنوانسیون برده گی شامل موضوع نفوذ بر تصمیم گیری روی انتخاب نام، دین، همسر یا شریک زندگی، و همچنان سرنوشت خود قربانی یا اولاده اش می باشد.¹⁵ برده گی همچنان می تواند شامل رفتاری باشد که ظرفیت جسمی یا روحی فرد قربانی را تضعیف نماید تا به زندگی خویش ادامه دهد.¹⁶

رهنمود مفید: تشخیص دادن برده گی

مشخصه برده گی را رابطه ای تشکیل می دهد که میان فرد مرتکب جرم و قربانی اش وجود دارد، نه شرایط وضعیت قربانی. مقامات باید بدانند یک فردی که در وضعیت برده گی قرار دارد ممکن است به نظر خودش زندگی آرامی داشته باشد، مگر فاقد صلاحیت تصمیم گیری بر تصامیم اساسی در زندگی شخصی اش می باشد.

اعمال شبیه برده گی به اساس کنوانسیون متمم منعقد سال 1956 راجع به الغای برده گی، تجارت برده گی، و سازمانها و اعمال شبیه برده گی (کنوانسیون متمم) غیرقانونی اعلام گردیده است. 'سازمانها و اعمال شبیه برده گی' به آنگونه روابط سوءاستفاده آمیز انسانی اطلاق می گردد که جنبه های مالکیت آن شکل قانونی نداشته بلکه بیشتر شکل عرف، رسم و رواج یا رسوم اجتماعی را دارا باشد. کنوانسیون متمم خاصاً سازمانها و اعمال ذیل را منحنیت اعمال برده آمیز تلقی می کند:

رهنمود مفید: تشخیص دادن اسارت

اسارت قرضداری یک پدیده ای است که اکثر قربانیان اسارت قرضداری با آن مواجه می شوند. یک اسارت قرضداری را می توان از طریق موجودیت یک وضعیتی تشخیص داد که طی آن مبلغ قرض نامشخص بوده و در هرگز در مقابل انجام دادن کار یا خدمات پایانی ندارد.

• اسارت قرضداری (ماده 1(a))، عبارت از "قرار گرفتن در یک وضعیت یا شرایطی است که طی آن فرد مدیون تعهد می سپارد که خدمات شخصی را در مقابل قرضداری اش انجام دهد یا یک فرد تحت کنترل فرد دیگر منحنیت وسیله ای تضمین حصول دین قرار گیرد، در صورتیکه ارزش منصفانه خدمات انجام داده شده فرد مدیون برای رفع دین وی معامله نگردد یا طول و نوعیت قرض نامحدود و نامشخص باشد." به عبارت دیگر، اسارت قرضداری به یک وضعیتی اطلاق می گردد که طی آن یک فرد خدمات را جهت ادا کردن دین خویش انجام می دهد که هرگز خلاصی نخواهد داشت.

14 اتفاقية قمع تجارة العبيد والعبودية، عصبة الأمم 60، مجموعة المعاهدات 253، 24 سبتمبر 1926، ودخلت حيز الإنفاذ في 9 مارس 1927 (اتفاقية العبودية).
15 انظر المثال، المدعي ف. كوناراك، كوفاك وفوكوفيتش، الحالة IT-96-23-T و IT-96-23/1-T، المحكمة الجنائية الدولية لدائرة استئناف يوغوسلافيا السابقة، 12 يونيو 2002.
16 انظر المثال، مبادئ بيلاجيو-هارفارد التوجيهية المعنية بالبارامترات القانونية للعبودية، شبكة البحوث الخاصة بالبارامترات القانونية للعبودية، 2012.

- **غلامی (ماده 1(b))**، عبارت از “وضعیت یا شرایطی است که طی آن یک مستاجر طبق قانون، عرف یا قرارداد مکلف به زندگی و کار کردن در زمین ملکیت یک شخص دیگر می باشد تا خدمات مشخصی را برای آن شخص در مقابل پاداش یا غیر آن ارائه بدارد، و فرد اجازه نداشته باشد که وضعیت خود را تغییر دهد.”

رهنمود مفید: تشخیص دادن ازدواج اجباری

بعد از انفاذ کنوانسیون مکمله راجع به برده گی، که مختص به ازدواج اجباری زنان می باشد، شواهد آشکاری بدست آمده است که نشان می دهد پسران و مردان نیز می توانند وادار به ازدواج اجباری گردند. وضع کردن قوانین جهت غیرقانونی اعلام کردن انواع مختلف ازدواج های اجباری صرفنظر از جنسیت قربانیان یک وسیله مؤثر برای مبارزه علیه این پدیده شناخته شده است.

- **رنوع سازمان یا اعمالی (Article 1(c))** که طی آن:
 - “(i) یک زن، بدون داشتن حق امتناع، توسط والدین، سرپرست ها، خانواده اش یا هر شخص و گروه دیگر به نامزدی یا قید ازدواج فرد دیگری در مقابل پول و یا جنس داده شود؛ یا
 - “(ii) شوهر یک زن، خانواده یا اقوام شوهرش، حق داشته باشند که زن مذکور را برای فرد دیگری در مقابل دریافت پول یا چیز دیگری بدهند؛ یا
 - “(iii) یک زن بعد از وفات شوهرش میراث یک فرد دیگر محسوب گردد.”

- **فروش اطفال برای سواستفاده¹⁷ (ماده 1(d))**، زمانی صورت می گیرد که والدین یا سرپرستان اطفال اجازه می دهند یک شخص ثالث از کار طفل سواستفاده نماید. قوانین فعلی تعریف گسترده تری را نسبت به تعریف کنوانسیون متمم برای سواستفاده از اطفال ارائه می دارد. کنوانسیون ILO منعقد سال 1999 راجع به بدترین اشکال کار اطفال علاوه می دارد که شامل وادارسازی اطفال به مشارکت در جنگ های مسلحانه، سواستفاده جنسی اطفال ذریعه فلمبرداری/عکسبرداری، فعالیت های غیرقانونی مانند تولید و ترافیک مواد مخدر، و “کار هائیکه به ذات خود یا در اثنای اجرای آن احتمال صدمه به صحت، مصونیت یا اخلاق اطفال موجود باشد” می گردد. ماده 2(a) پروتوکول انتخابی منعقد 2002 راجع به کنوانسیون حقوق اطفال مبنی بر فروش اطفال، فحشا و فلمبرداری جنسی اطفال تعریف کلی ‘فروش اطفال را چنین ابراز می کند: “هرگونه عمل یا معامله ای که طی آن یک طفل توسط یک فرد به یک فرد یا گروه دیگر انتقال داده شود.”¹⁹

رهنمود مفید: تشخیص دادن ازدواج اجباری

چون فروش اطفال یا نوزادان ایجاب سواستفاده بعد از فروش را نمی کند، دولت ها باید این مفهوم را گسترده تر سازند طوریکه موضوعاتی مانند فروش اطفال به منظور فرزندی و مساعد ساختن زمینه حاملگی نیابتی به عوض فرد دیگر را نیز احتوا کند.¹⁸

17 این مفاهیم که بنام ‘برده گی’ نیز یاد می گردند، دارای تعاریف قانونی بین المللی ای اند که ممکن است جهت شناسایی وضعیت های سواستفاده آمیز مفید واقع گردند.
 18 مراجعه شود به قضیه ان ت. گالر، مقاله 35، در فلیپ آلتسون و جان توبین، نظریات پیرامون کنوانسیون حقوق اطفال، مطبوعه آکسفورد، 2015. همچنان مراجعه شود به مباحثه فرزندی اجباری/غیرقانونی در بخش 2.3 زیر.
 19 پروتوکول انتخابی کنوانسیون اطفال راجع به فروش اطفال، فحشای اطفال و عکسبرداری/فلمبرداری جنسی اطفال، اجلاس 2171 معاهده سازمان ملل متحد، منعقد 25 ماه می 2000، نافذ از تاریخ 18 جنوری 2002، ماده 2(a).

برداشتن اعضای بدن

انتقال دادن انسانها می تواند به منظور برداشتن اعضای بدن ایشان بشکل یک تجارت اعضای بدن برای مقاصد پیوند زدن برای اشخاص دیگر از طریق پرداخت پول برای فرد اهدا کننده، و همچنان به مفهوم فرهنگی و مراسم دینی آن ممکن است شامل برداشتن اعضای دیگر بدن بغیر از اعضای داخلی بدن صورت گیرد. در بعضی کشور ها، قوانین ضد ترافیک انسانها شامل مسائل فراتر از برداشتن اعضای داخلی بدن ایشان می باشد که غیره اعضای بدن (به منظور تحت پوشش قرار دادن رسوم و عادات فرهنگی و دینی) و همچنان حجرات یا مایعات (به منظور تحت پوشش قرار دادن موضوعات حاملگی نیابتی) بدن را نیز احتوا می کند. انتقال دادن انسانها به منظور برداشتن اعضای داخلی بدن ایشان حاوی چالش های ویژه مبنی بر شناسایی می باشد، بخصوص که این عمل سواستفاده آمیز صرف یکبار صورت می گیرد در حالیکه اشکال دیگر سواستفاده ممکن است مستلزم ارائه خدمات و اعمال متداوم باشد.²⁰

اشکال دیگر سواستفاده

دولت ها باید حداقل برداشت خوبی از سواستفاده را دارا باشند بشمول اشکال مختلف سواستفاده که در ماده 3 (a) پروتوکول ترافیک انسانها تصریح گردیده است. اشکال مروج دیگر سواستفاده شامل سواستفاده برای مقاصد گدایی اجباری و فعالیت های جنایی مانند کشت مواد مخدر یا انتقال آن من حیث 'حمل کننده' می باشد. علاوه بر قرار گرفتن در معرض خطر دستگیری و پیگرد قانونی، قربانیان غرض کشت یا حمل مواد مخدر با مخفی کردن آن در بدن های شان، در معرض خطر شدید جسمی و جانی نیز قرار می گیرند.²¹

رهنمود مفید: شاخص های خاص را برای اشکال مختلف سواستفاده بکار ببرید

دولت ها باید متوجه باشند که شاخص های ترافیک انسانها برای مقامات مربوط ای شان به اندازه کافی مفصل و واضح باشد تا مقامات نقطه تماس اولیه بتوانند اشکال مختلف سواستفاده را متوجه شوند. سپس در ضمن ارائه این مساعدت و حفاظت، ممکن است شواهد بیشتر سواستفاده نیز هویدا گردد. بخش 3.3 حاوی حاوی معلومات اساسی راجع به انکشاف دادن این شاخص ها می باشد.

20 برای کسب معلومات بیشتر راجع به ترافیک انسانها برای مقاصد برداشتن اعضای بدن، بطور مثال مراجعه شود به: رهنمود پالیسی سازمان جهانی صحت راجع به حجرات، انساج و اعضای انسانی و پیوند زدن اعضای بدن انسانها و همچنان به معاهده استانبول مراجعه شود، هردو موضوع در وب سایت www.who.int/transplantation/en موجود اند.

21 هردوی این موضوعات بطور صریح توسط قطعنامه ترافیک انسانها در اتحادیه اروپا در رابطه به 'گدایی اجباری' بحیث یکی از اشکال کار و خدمات اجباری طبق کنوانسیون کار اجباری ILO و سواستفاده ذریعه فعالیت های غیرقانونی بشمول جیب بری، خس دزدی از مغازه ها، قاچاق مواد مخدر و غیره فعالیت های مشابه شناخته شده اند و قابل پیگرد قانونی می باشند. مراجعه شود به، مصوبه پارلمان اتحادیه اروپا 15/2002/629، JHA، OJ L 101/1، 15 اپریل 2011 (قطعنامه ترافیک انسانها اتحادیه اروپا 15/2011/36)) ماده (3). حفاظت قربانیان، و جانشین فیصله شورا 15/2002/629، JHA، OJ L 101/1، 15 اپریل 2011 (قطعنامه ترافیک انسانها اتحادیه اروپا 15/2011/36)) ماده (3).

فصل 2:

مسئولیت ها، علایق و چالش ها

2.1. چرا شناسایی مهم است

بدون شناسایی قربانیان، دولت ها قادر نخواهند بود تا اهداف جلوگیری، پیگرد قانونی و حفاظت تصریح شده در پروتوکول ترافیک انسانها را حصول نمایند. لهذا، با وضع نمودن پالیسی ها، پروگرام ها و تدابیر جامع ضد ترافیک انسانها، توجه خاص باید در راستای شناسایی قربانیان منحیت یک وسیله اجرا نمودن مسئولیت های تصریح شده در پروتوکول مبذول گردد.

پروسه شناسایی باعث قبول نمودن وضعیت فرد قربانی گردیده و در نتیجه باعث ارائه خدمات مساعدتی و حفاظتی مانند خدمات صحتی و طبی، مسکن، غذا و ضروریات اولیه، مشورت دهی و مواظبت روحی برایش می گردد. در بعضی کشور ها، شناخته شدن منحیت یک قربانی ترافیک انسانها فرد قربانی را مستحق دریافت مزایا و خدمات اضافی مانند اقامت مؤقت یا دایمی نیز می نماید. عدم شناسایی درست و سریع قربانیان ترافیک انسانها به احتمال قوی باعث می شود تا بدرفتاری، سوءاستفاده و محرومیت از حقوق بشر بشمول محرومیت از دریافت حفاظت و مساعدت ایشان همچنان ادامه یابد. هر قدر شناسایی دیرتر صورت گیرد، به همان اندازه بازیابی و ورود مجدد فرد قربانی به زندگی عادی اش مغلق تر خواهد گردید. بدین دلیل، شناسایی قربانیان یک جز ضروری تدابیر حفاظتی محسوب می گردد.²²

دولت بر علاوه حفاظت از قربانیان ترافیک انسانها علایق دیگری نیز در زمینه شناسایی قربانیان ترافیک انسانها دارد. شناسایی قربانیان یک وسیله کلیدی جهت شناسایی جرایم و شبکه های جنایی عامل آن می باشد. بعد از شناسایی و ارائه حفاظت و مساعدت های لازم برای قربانیان، ایشان می توانند شاهد های مهمی برای کمک به پروسه پیگرد قانونی قاچاقچیان و شبکه های جنایی واقع شوند. اما اگر قربانیان شناسایی نگردند، شبکه های جنایی می توانند از مجازات مصون باقی مانده و در ضمن شاهد های ارزشمندی از دست داده خواهند شد. جرایم سازمان یافته انتقالی مانند ترافیک انسانها می تواند باعث ایجاد و توسعه جنایات دیگر مانند شستشوی پول و فساد اداری گردیده و مانع ترقی و انکشاف اقتصادی کشور ها گردد. پس می توان گفت به نفع دولت ها است که جلو کار اجباری را گرفته و توجه جدی به این جرم مبذول کند زیرا کار اجباری فرصت های کاریابی و معاش کارگران را کاهش می دهد و منجر به تضعیف شرایط کاری کارگران دیگر در کشور میگردد. لهذا مبارزه علیه ترافیک انسانها نه تنها یک امر ضروری در زمینه حفاظت و مصونیت افراد بشمار میرود بلکه متضمن صحت جوامع نیز می باشد.²³

جدول 2: مسئولیت ها، علایق و رهنمود های مفید برای شناسایی قربانیان

مسئولیت ها	علایق	رهنمود های مفید
جلوگیری	شناسایی قربانیان تردد برای جلوگیری و ممانعت ترافیک انسانها ضروری است. شناخت عوامل اساسی ترافیک افراد و گروه های آسیب پذیر در مقابل ترافیک انسانها یک امر مهم برای جلوگیری مؤثر آن می باشد.	شناسایی قربانیان را شامل پالیسی ملی سازید، بشمول آنهائیکه هدف شان مبارزه با ترافیک انسانها و انواع دیگر جرایم مانند قاچاق مهاجرین و خشونت خانگی می باشد. شاخص های عوامل اساسی و آسیب پذیریت افراد و گروه های خاص مربوط به ترافیک انسانها را قبل از مرحله سوءاستفاده ایشان انکشاف دهید.

22 به رهنمود پالیسی راجع به حفاظت قربانیان ترافیک انسانها مراجعه شود، پروسه بالی، منعقد سال 2015.
23 به رهنمود پالیسی راجع به حفاظت قربانیان ترافیک انسانها مراجعه شود، بخش 1.1، پروسه بالی، منعقد 2015.

در طول پروسه شناسایی معلومات و اطلاعات جمع آوری شده باید بحیث زیربنای کمبودی های شناسایی در مبارزه دولت ها علیه ترافیک انسانها، تشخیص دادن ظرفیت سازی و ضروریات آموزشی مقامات ذیربط، و وضع کردن پالیسی های بهتر بشمول ساحات کاری ومهاجرتی بکار رود.	معلومات و اطلاعات جمع آوری شده توسط مقامات مربوطه زمانی تقویت می یابند که قربانیان تثبیت شده باشند، بشمول: اشکال و صفات قاچاقبران انسانها، وسایل و شیوه ها، راه ها و ارتباطات بین افراد و گروه ها، و همچنان تدابیر ممکنه کشف آنها.	
ترتیب نمودن پروگرام های آموزشی راجع به شناسایی قربانیان برای مقامات خط اول مانند مستنطقین و خرنوال ها به منظور حصول اطمینان از آگاهی ایشان راجع به عناصر جرایم، جمع آوری شواهد قابل قبول برای محاکم، نورم های شناسایی و ملاحظات خاص مانند کار کردن با قربانیان/شاهدان، قربانیان دارای سوابق مختلف فرهنگی و لسانی و همچنان قربانیان خردسال می باشد. یک سیستم را برای شناسایی پیشگیرانه قربانیان به منظور حصول اطمینان از استفاده از یک سلسله شاخص ها به منظور کشف واقعات داخلی و خارجی ترافیک انسانها و انواع مختلف قربانیان ممکنه ترافیک انسانها (مردان، زنان و اطفال) برای تمام اشکال استفاده.	کوشش ها جهت تحقیق و تحت پیگرد قانونی قرار دادن مجرمین ترافیک انسانها زمانی تقویت می یابد که مجریان آموزش های لازم را مبنی بر شناسایی مؤثر قربانیان بیاموزند و شواهد مربوطه را جمع آوری نمایند. کار کردن با قربانیان/شاهدان صدمه دیده روحی، مستنطقین و خرنوال ها، جمع آوری معلومات و شواهد راجع به قربانیان ترافیک انسانها، قاچاقبران انسانها و جرایم محتمله.	تحقیق و پیگرد قانونی
قربانیان را جهت دریافت مساعدت ها و خدمات اختصاصی به مراجع مسؤل معرفی نمایند تا اطمینان حاصل گردد که قربانیان فرض شده ترافیک انسانها با موانعی حین دریافت خدمات و مساعدت ها مواجه نشوند، بشمول تفکیک نمودن طرزالعمل شناسایی از اجندای مدیریت مهاجرتی. اطمینان حاصل کنید که طرزالعمل شناسایی رسمی شامل حال همه قربانیان ترافیک انسانها در مطابقت با قوانین بین المللی گردد، صرفنظر از سن، جنس، جنسیت، تمایل جنسی، ملیت، اصالت قومی یا اجتماعی و یا معلولیت ایشان. اطمینان حاصل کنید ارائه کنندگان خدمات مساعدت های همه جانبه را از مرحله حفاظت نقطه تماس اولیه گرفته تا مساعدت در پروسه پیگرد قانونی و موضوعات بازگشت به وطن و شروع زندگی مجدد در کشور شان پیشکش می کنند. قربانیان را از حقوق شان مبنی بر دریافت مساعدت و حفاظت و برخوردار بودن از حمایت در طول پروسه پیگرد قانونی علیه قاچاقبران انسانها و کمک کردن ایشان در زمینه گرفتن تصامیم درست مطلع سازید. برایشان تضمین کنید که شناسایی (و حفاظت متعاقبه) منوط به همکاری ایشان نمی باشد.	شناسایی قربانیان ترافیک انسانها برای ارائه خدمات مؤثر مساعدتی و حفاظتی مهم می باشد. آنچه از قربانیان ترافیک انسانها که مساعدت ها و حفاظت های لازم را دریافت می کنند، می توانند با پروسه پیگرد قانونی بیشتر همکاری نمایند که منجر به مجازات قاچاقبران انسانها و جلوگیری از ترافیک انسانها می گردد.	مساعدت و حفاظت
اطمینان حاصل کنید که سیستم شناسایی یک پروسه همکاری باشد که ایجاب همکاری ارگانها و مراجع امنیتی مختلف را بین مقامات دولتی و غیردولتی بشمول سازمانهای غیردولتی اهل خبره می نماید. اطمینان حاصل کنید که روند مبادله معلومات منظم راجع به ترافیک انسانها و همچنان تکنیک های جدید و بهترین روش ها در زمینه شناسایی قربانیان بکار روند.	مشارکت چندین سازمان در امر شناسایی قربانیان، بشمول نظریات سازمانهای غیردولتی (انجو ها) و دست اندرکاران ذیربط می تواند مؤثریت میکانیزم های شناسایی را تقویت بخشیده و در نتیجه موضوع جلوگیری، پیگرد قانونی و تدابیر حفاظتی را بهتر سازند.	همکاری

2.2. دانستن عوامل تردید قربانیان ترافیک انسانها مبنی بر عدم معرفی خویش

قربانیان به ندرت خود را منحیث قربانی ترافیک انسانها معرفی می کنند. در بسیاری موارد، قربانیان ترافیک انسانها به قاچاقچیان شان متکی می گردند، و ممکن است متوجه نشوند یا معتقد نباشند که یک فرد قربانی هستند. بعضی دیگر ایشان قاچاقچیان را منحیث کمک کنندگان و مددگران خویش می شمارند. حتی ممکن است اینده با قاچاقچیان خویشاوند باشند. بطور مثال، در یک رابطه ازدواج اجباری یا مواقعی که اطفال به منظور سواستفاده بفروش رسانیده می شوند، فرد مجرم ممکن است والدین یا اعضای نزدیک خانواده قربانی باشد که این امر سبب می شود تا فرد قربانی در قسمت افشای هویت ایشان برای مقامات دولتی تعلل نماید. این امر در مورد انواع دیگر ترافیک انسانها و سواستفاده زمانی که فرد قربانی با انتقال دهنده رابطه شخصی دارد، صدق می کند. حتی در موارد عدم موجودیت روابط قبلی بین فرد قربانی و انتقال دهنده، قربانیان ممکن اند با قاچاقچیان روابط شخصی برقرار نمایند بدون اینکه متوجه باشند که این رابطه یک وسیله ایست برای تحت کنترل قرار دادن ایشان.

چالش های دیگر شناسایی ممکن است از عدم موجودیت انگیزه های حقیقی/فرضی سرچشمه گیرد که طی آن قربانی باید هویت خود را به مقامات رسمی معرفی نماید. این امر بخصوص در مورد قربانیان تردد که بطور غیرقانونی وارد یک کشور شده اند، صدق می کند؛ زیرا ممکن است ایشان خوف داشته باشند که به سبب وضعیت غیرعادی مهاجرتی شان اخراج شوند. قربانیان دیگر ترافیک انسانها ممکن اند علی الرغم رنج بردن شدید از دست قاچاقچیان هنوز هم به دلایل مختلف ترجیح دهند که در آن وضعیت بد و سواستفاده آمیز باقی بمانند. بطور مثال، قربانیان ممکن اند نظر به داشتن روابط نزدیک با قاچاقچیان یا افراد دیگر در آن وضعیت باقی بمانند، یا ممکن است احساس کنند که شرایط موجوده ای شان بهتر از قبل می باشد و چاره ای دیگری ندارند. قاچاقچیان اکثراً با استفاده از این خوف و نگرانی قربانیان موفق می شوند که ایشانرا را تحت کنترل خویش نگه دارند.

چالش های موجود در راستای شناسایی باید تشخیص داده شوند و در موقع ترتیب و اجرا نمودن میکانیزم های شناسایی مد نظر گرفته شوند. تسهیلات باید مهیا باشد تا بتوان به راحتی امکانات لازم را به دسترس افراد قرار داد، حتی در مواردی که افراد در مراحل ابتدایی نیز بحیث قربانی ترافیک انسانها فرض نشوند.

تهدید توقیف شدن و اخراج

در مواردیکه قربانیان اتباع خارجی اند، قاچاقچیان برایشان ابراز می دارند که از مقامات رسمی کمک نخواهند زیرا ممکن است بخاطر وضعیت غیرعادی مهاجرتی شان مبنی بر ورود غیرقانونی به آن کشور دستگیر، اخراج یا تحت توقیف قرار گیرند. این امر اکثراً صحت ندارد، و حتی اگر هم در مورد بعضی از قربانیان صدق نیز کند، اخراج یا بازگشت به جوامع شان وضعیت ایشانرا بهتر نخواهد ساخت. اگر شرایطی که افراد را وادار به آسیب پذیری در مقابل ترافیک انسانها می کند تغییر نکند، ایشان باز هم ممکن است در موقف مشابه ای قرار گیرند. شخصیکه افراد را برای تردد جمع آوری می کند نیز ممکن است در میان ایشان حاضر باشد، و امنیت قربانیان و خانواده هایشانرا تحت تهدید قرار دهد.

رهنمود مفید: با مرفوع ساختن نگرانی ها و ملاحظات ناشی از توقیف و اخراج، قربانیان را تشویق کنید که خود را معرفی نمایند

جهت مرفوع ساختن خوف قربانیان از قرار گرفتن تحت توقیف، تدابیر لازم باید اتخاذ گردد تا قربانیان مطمئن شوند که ایشان بخاطر ارتکاب تخلف تردد شان تحت پیگرد قانونی قرار نخواهند گرفت، بشمول هرگونه تخلفات مهاجرتی. برای مرفوع ساختن خوف از اخراج، راهکار های ویژه باید وضع گردد تا قربانیان ترافیک انسانها بتوانند در کشور هدف باقی مانده و از حفاظت و مساعدت ها برخوردار گردند.

خوف تهدید و انتقام جویی از قاچاقچیان

بعضی از قربانیان در زمان معرفی کردن خویش بحیث قربانی ترافیک انسانها خوف دارند که مبادا مورد تهدید و انتقام جویی افراد انتقال دهنده قرار گیرند. انتقال دهندگان اکثراً تهدید می کنند که قربانیان و/یا اعضای خانواده هایشانرا صدمه زده می توانند. ترس از عدم موجودیت سیستم قانونی کافی جهت حفاظت قربانیان و/یا اعضای خانواده هایشان در مقابل خطر تهدید یا انتقام جویی می تواند باعث گردد که قربانیان خود را معرفی نه نمایند. این امر زمانی بیشتر صدق می کند که خانواده های قربانیان در قلمرو های قانونی دیگر قرار داشته باشند که در اینصورت ایجاب می کند تا متصدیان سیستم عدلی و قضایی کشور های مختلف حفاظت اعضای خانواده های قربانی را تضمین کنند.

رهنمود مفید: با حفاظت کردن قربانیان و اعضای خانواده هایشان، قربانیان را تشویق کنید تا خود را معرفی کنند

دولت ها باید تدابیر لازم را غرض حفاظت مؤثر قربانیان، شاهدان و خانواده هایشان اتخاذ کنند. در مواردیکه افراد نیازمند به حفاظت در کشور دیگری قرار دارند، همکاری های لازم باید از مقامات عدلی کشور هدف تقاضا گردد و در صورت امکان، ویزه و راهکار های مهاجرتی باید برای افراد در معرض خطر صدمه فراهم گردد.

حس شرمساری و ترس از بدنامی

در صورتیکه هویت، راز داری و محرمیت قربانیان و خانواده هایشان توسط پروگرام های محافظتی و مساعدتی حفظ نگردد، قربانیان ممکن اند خوف داشته باشند که افشای هویت ایشان منجر به شرمساری، بدنامی و انزوای اجتماعی شان گردد. قربانیان همچنان ممکن اند خوف داشته باشند که در صورت اعتراف شان مبنی بر مشارکت در ترافیک انسانها، خانواده و اعضای جامعه ای شان احساس کنند که ایشان ناکام مانده اند (بهخصوص زمانی که قربانیان در طی مسافرت شان مورد سوءاستفاده قرار گرفته باشند) و در نتیجه باعث گردد که نتوانند ضروریات خانواده هایشانرا مرفوع سازند. بصورت عموم قربانیان مرد (مذکر) ترافیک انسانها مایل نیستند اعتراف نمایند که ایشان مورد سوءاستفاده جنایی قرار گرفته اند یا فریب خورده اند.

رهنمود مفید: با حفاظت نمودن قربانیان از بدنامی، ایشانرا تشویق کنید که خود را معرفی کنند

دولت ها باید اطمینان حاصل نمایند که پروگرام های مساعدتی و حفاظتی قربانیان را مبنی بر شرمساری و بدنامی ایشان از طریق حفظ محرمیت و رازداری قربانیان، و همکاری با نهاد های غیردولتی (انجوها)، جمعیت ها و خود قربانیان درک نموده و در پالیسی های خویش آنرا بگنجانند.

فصل 3:

پروژه شناسایی قربانیان

3.1. چه کسانی می توانند قربانیان ترافیک انسانها را شناسایی کنند؟

شناسایی قربانیان تردد به ندرت بشکل قطعی و مشخص صورت می گیرد، و اکثراً یک پروژه ایست که ممکن است شامل مراحل ذیل باشد:

1. ارزیابی اولیه که نشان می دهد یک فرد ممکن است قربانی ترافیک انسانها باشد. این ارزیابی ممکن است توسط اشخاصی که برای اولین بار با فرد قربانی فرض شده در تماس می شوند انجام یابد، و بالنوبه منجر به ارجاع شدن فرد قربانی به مقامات ذیربط گردد.
2. تصور مقامات مربوطه مبنی بر موجودیت علایم کافی که نمایانگر قربانی بودن یک فرد باشد و در نتیجه باید مساعدت و حفاظت های اولیه برایش مهیا گردد.
3. تأیید مقامات مربوطه مبنی بر اینکه یک فرد قربانی ترافیک انسانها قرار گرفته است. این چنین تأیید ممکن است باعث گردد که فرد مذکور مستحق دریافت خدمات مساعدتی و حفاظتی کامل تری شناخته شود. همچنان ممکن است این امر مصادف با تحقیق و پیگرد قانونی افراد انتقال دهنده باشد.
4. تأیید این امر که از اثر محکوم شدن قاچاقچیان، فرد منحیث یک قربانی جرایم ترافیک انسانها شناخته شود. این مرحله ممکن است صرف در بعضی قلمرو ها صدق کند. در صورتیکه 'جرم ترافیک انسانها' موفقانه تحت پیگرد قانونی قرار گرفته نتواند، این بدان معنی نخواهد بود که فرد مذکور یک قربانی ترافیک انسانها نمی باشد.

شناسایی قربانیان ترافیک انسانها می تواند در نتیجه تحقیقات واکنشی/متعاقبه بعد از دادن گزارش مستقیم توسط یک فرد قربانی صورت گیرد. شناسایی همچنان می تواند بطور پیشگیرانه در نتیجه گزارش پولیس و مقامات ذیدخل مانند مقامات سرحدی یا ناظرین امور کارگران صورت گیرد - از طریق انجام دادن تحقیقات و آمادگی داشتن برای شناسایی قربانیان در ضمن اجرای وظایف شان صورت گیرد. مساعی روزافزون مبنی بر شناسایی پیشگیرانه قربانیان ترافیک انسانها نسبت به صرف اتکا کردن به شناسایی های واکنشی ترجیح داده می شود.

رهنمود مفید: آگاهی عامه را راجع به ترافیک انسانها جهت تقویت بخشیدن شناسایی قربانیان بلند برید

دولت ها باید مبارزات بلند بردن سطح آگاهی عامه را راجع به ترافیک انسانها آغاز و حمایت کنند. بهتر است که اهداف ذیل این مبارزات برای گروه های مورد نظر توضیح داده شود: (الف) ترافیک انسانها چه است و ممکن است چه اشکالی بخود بگیرد، و (ب) اقدامات خاصی که افراد می توانند اتخاذ کنند، و بخصوص راجع به ارائه جزئیات ارجاع شدن به مقامات مربوطه بشمول معلومات مندرج لین های معلوماتی.

هر فرد مقیم جامعه، بشمول اقارب، دوستان و همتا ها، می تواند یک نقش مهم را مبنی بر شناسایی قربانیان ایفا کند، بخصوص در مرحله ارزیابی اولیه. مجریان غیردولتی بشمول نهاد های مدنی متخصصین صحتی، کارمندان اتحادیه ها و اجنسی های کاریابی منابع ارزشمند معلومات اند که یک نقش کلیدی را در راستای شناسایی و ارجاع نمودن قربانیان فرض شده به مقامات مربوطه ایفا می نمایند. ولی مسؤلیت ابتدایی شناسایی بدوش دولت ها می باشد. مقامات امنیتی دولت ها (پولیس، خارنوال ها، مسؤلین عدلی، افسران اداره مهاجرت سرحدات و ناظرین امور کارگران) کارمندان خدمات اجتماعی، مقامات محلی، اعضای سفارتخانه ها و قونسلگری ها یک نقش مهم را در قسمت شناسایی قربانیان ایفا می کنند.²⁴ در بسیاری از کشور ها پروژه فرض کردن، تأیید و تثبیت نمودن قربانیان توسط مقامات مربوطه اجرا می شود تا وضعیت یک فرد بحیث یک قربانی ترافیک

²⁴ کنوانسیون ویانا راجع به روابط قونسلگری منعقد سال 1967 نقش ها، حقوق و مسؤلیت های کارمندان قونسلگری را در زمان اجرا نمودن وظایف شان در کشور های فرستنده و دریافت کننده تصریح می کند، بکتهاد شان مربوط به مساعدت قربانیان ترافیک انسانها ربط می گیرد. کتاب طرز العمل کارمندان سیاسی و قونسلگری راجع به طرز مساعدت و حفاظت قربانیان ترافیک انسانها یک منبع بسیار مفید برای کارمندان قونسلگری ها بشمار می رود زیرا علایم بسیار واضحی را برای پروژه درخواست ویژه تصریح می کند.

انسانها تشخیص شود و میزان درست مساعدت و حفاظت به دسترس وی قرار گیرد. در بعضی از کشور ها، مسئولیت اجرای این پروسه بدوش قوای امنیتی محول می گردد، ولی در بعضی کشور های دیگر بدوش نهاد های دولتی مسئول رفاه اجتماعی گذاشته می شود. در برخی از کشور های دیگر، کارمندان دولتی می توانند وظیفه شناسایی قربانیان تردد را اجرا نمایند.

رهنمود مفید: ظرفیت مقامات ذیدخل در امر شناسایی را تقویت کنید

رهنمود ها و طرز العمل های واضح را جهت تصریح نمودن وظایف و مسئولیت های مقامات مختلف دولتی و غیره نهاد های ذیدخل مبنی بر پروسه شناسایی قربانیان معرفی نمائید.

صرفنظر از شیوه های برخورد مبنی بر شناسایی، آموزش های مناسب شناسایی سریع و مؤثر قربانیان ترافیک برای مقامات ذیدخل ضروری می باشد.²⁵ رهنمود ها و طرز العمل های معیاری شناسایی باید رعایت و حقوق بشری قربانیان فرض شده ترافیک انسانها را محترم شمرده و حفاظت نمود.²⁶

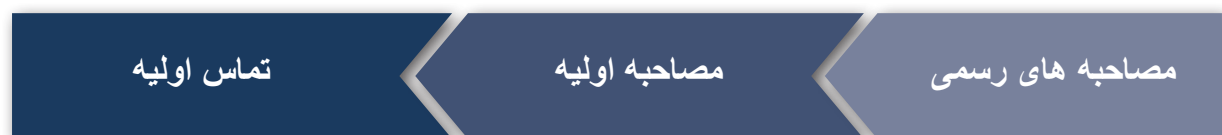
رهنمود مفید: امکانات آموزش شناسایی را برای اشخاصیکه در مرحله اولیه قربانیان ترافیک انسانها در تماس اند، مهیا سازید

مهم است که آموزش های اشخاص خط اول ذیدخل در شناسایی قربانیان ترافیک انسانها باید در اولویت قرار گیرد. توجه همچنان باید در قسمت ارائه آموزش برای معلمین، ژونالیست ها، متخصصین صحتی، مراجع ذیدخل غیردولتی و غیره نهاد های جامعه که ممکن اند با قربانیان ترافیک انسانها در تماس شوند، مبذول گردد تا ایشان متوجه علایمی که نشان دهنده قربانی بودن یک فرد باشد، گردند.

25) (E/2002/68/Add.1)، کمیشنری عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، رهنمود 2: شناسایی اشخاص انتقال داده شده و قاچاقچیان، رهنمود 2(3).
26 همچنان مراجعه شود به رهنمود پالیسی راجع به حفاظت قربانیان ترافیک انسانها، پروسه بالی، 2015، فصل 3 راجع به "همکاری و روش چندین جانبه مقامات ذیدخل".

3.2. پروسه های ابتدایی

هر مرحله ای از پروسه شناسایی فرصت هایی را برای ارزیابی افراد از طریق مشاهده و فعل و انفعال از اولین نقطه تماس الی برگزاری مصاحبه ها ارائه می کند. در هر مرحله ای از پروسه ابتدایی شناسایی، مجریان باید ضروریات مساعدتی و حفاظتی قربانیان را ملاحظه کنند.²⁷ دولت ها باید سعی کنند که طرز العمل های شناسایی را در پروسه های حفاظتی خویش درج نمایند تا زمینه امکانات ارجاع شدن قربانیان در مواقع لازم مهیا گردد (بطور مثال، زمانیکه قربانیان ترافیک انسانها اطفال یا پناهجویان باشند).

الف. نقطه تماس اولیه

یکی از اهداف کلیدی در اولین نقطه تماس اینست که تشخیص داد آیا ممکن است فرد یک قربانی ترافیک انسانها باشد و نیازمند دریافت مساعدت و حفاظت می باشد.

ارزیابی های اولیه از طریق مشاهده (صحبت کردن یا مشاهده رفتار، قیافه ظاهری و یا حالات فرد قربانی)، معلومات ارائه شده توسط مراجع ثالث ارجاع کننده یا اظهارات خود شخص صورت می گیرد. ولی، قربانیان ترافیک انسانها ممکن است نظر به دلایل ذکر شده در بخش 2.2. فوق خود را شخصاً معرفی نکنند.

ارزیابی اولیه در نقطه تماس نخستین ممکن است توسط چالش های ارتباطات ناشی از موانع لسانی و فرهنگی و همچنان موضوعات مربوط به جنسیت مختل گردد. چنین موانع می تواند قسماً زمانی رفع شوند که اطمینان حاصل گردد تا کارمندان تماس نقطه اولیه با قربانیان فرض شده از سوابق و مهارت های لسانی (یا دسترسی فوری به چنین افراد) مناسب حین ارزیابی اولیه برخوردار باشند.

در مواردیکه تثبیت کردن بطور قطعی امکان پذیر نمی باشد، فرد را باید منحنی قربانی ترافیک انسانها تصور کرد تا نامبرده بتواند به خدمات مساعدتی و حفاظتی لازم دسترسی پیدا کنند. در زمان تماس با افراد قربانی فرض شده، ممکن است ایشان در معرض خطر مشهود قرار داشته باشند یا نیازمند تدای طبی فوری و غیره مساعدت ها باشند. حصول اطمینان از مصونیت فوری ایشان یک اولویت فوری در نقطه تماس اولیه محسوب می شود.²⁸ قربانیان فرض شده باید به خدمات اختصاصی اجتماعی جهت دریافت مواظبت صحی، روحی و مسکن امن ارجاع شوند تا اطمینان حاصل گردد که ایشان از خطر صدمات بیشتر در امان بمانند. همچنان مهم است که محرمیت این افراد حفظ گردد، و ایشان باید موافقت آگاهانه خویش را مبنی بر دریافت مساعدت و حفاظت ابراز نمایند.²⁹

²⁷ علاوه بر معلومات ارائه شده ذیل، معلومات بیشتر راجع به حفاظت قربانیان در رهنمود پالیسی راجع به حفاظت قربانیان ترافیک انسانها موجود است.

²⁸ مراجعه شود به کتاب رهنمای IOM راجع به مساعدت مستقیم به قربانیان ترافیک انسانها، 2005، IOM.

²⁹ مراجعه شود به کتاب رهنمای حفاظت قربانیان ترافیک انسانها، پروسه بالی، 2015.

در رابطه به شناسایی قربانیان ترافیک انسانها، استفاده از طرزالعمل ها برای شناسایی سریع و گزارش دادن فوری آن برای ارائه کنندگان خدمات اختصاصی اطفال بسیار مفید واقع می گردد. چون ممکن است بعضی اوقات شکل ظاهری اطفال مسن تر بنظر آید و/یا در مورد سن شان حقیقت را بیان نکنند، بهترین طرزالعمل اینست که چنین افراد را در مطابقت با کنوانسیون حقوق بشر اطفال منحیت اطفال فرض کرد. همچنان، در مواردیکه یک طفل قربانی ترافیک انسانها باشد، نامبرده باید منحیت یک قربانی محسوب گردد مگر اینکه بعداً طور دیگری ثابت گردد.³⁰

رهنمود مفید: تقویت بخشیدن شناسایی قربانیان ترافیک انسانها

طرزالعمل ها را برای شناسایی سریع قربانیان بالقوه ترافیک انسانها و گزارش فوری ایشان به مراجع خدمات اختصاصی شناسایی از طریق شیوه های شناسایی ای وضع کنید که شامل هردو نکات ذیل باشد:

- صغیر تصور کردن فرد، و
- قربانی تصور کردن وضعیت وی.

ب. مصاحبه اولیه

مقامات ممکن است در طی مصاحبه اولیه بتوانند تثبیت کنند که یک فرد قربانی ترافیک انسانها است. یک هدف اصلی مصاحبه اولیه عبارت از ارزیابی و تشخیص دادن ضروریات خاص مساعدتی و حفاظتی شخص است. در این مرحله مصاحبه، برای فرد باید راجع به هدف، طرزالعمل و عواقب مصاحبه معلومات ارائه گردد. در صورت ضرورت معلومات واضح به لسان قابل فهم با استفاده از یک ترجمان برای فرد باید ارائه گردد.

مصاحبه کنندگان باید آموزش های مناسب را مبنی بر جلب اعتماد و تفاهم و همچنان ایجاد یک فضای خوش آیند برای صحبت کردن با فرد قربانی را فرا گرفته باشند. مصاحبه کنندگان باید تصوراً طوری آموزش دیده باشند تا بتوانند صدمات روحی قربانیان را فهمیده و از معذب ساختن مجدد قربانیان خودداری کنند. با کار کردن همراهی قربانیان ترافیک انسانها و مقامات ذیربط، مجریان نهادهای حقوق بشر می توانند نقش فوق العاده گرانبهائی را در زمینه ایجاد اعتماد و تفاهم میان ایشان ایفا کنند. بعضی کشور ها از یک پرسشنامه جهت رهنمایی مصاحبه اولیه استفاده می کنند.³¹ مصاحبه کنندگان همچنان باید دارای مهارت های مناسب جهت رسیدگی به چالش های هائیکه توسط تفاوت های فرهنگی و لسانی ایجاد می گردند، باشند، و تکنیک هائیکه مناسب خصوصیات شخصی فرد مصاحبه شونده است، استفاده کنند.

• **در رابطه به ملاحظات لسانی:** مصاحبه کنندگان توسط یک تعداد ترجمان های آماده باش و با در نظر داشت تفاوت ها و نزاکت های لسانی، قومی یا فرهنگی به منظور جلب اعتماد و تفاهم مساعدت می شوند. ترجمان ها باید بیطرف بوده و راجع به نقش و ظایف خویش، موضوع محرمیت و غیره موضوعات مربوطه شایستگی های مناسب را دارا باشند. نقش ترجمان ها در مصاحبه باید برای قربانیان فرض شده توضیح داده شود.

• **در رابطه به ملاحظات جنسیت و سن:** اکثراً ترجیح داده می شود که افراد توسط و یا در حضور افراد دارای عین جنسیت مصاحبه گردند. برای اطفال (یا آنهاییکه ممکن اند طفل باشند) باید یک ولی مناسب تعیین گردد (بطور مثال، اگر بدون سرپرست باشند) و صرف توسط اشخاصی مصاحبه شوند که از تجربه کافی با اطفال برخوردار باشند.

• **در رابطه به ملاحظات فرهنگی:** متعلق بودن مصاحبه کننده به عین جامعه یا فرهنگ با فرد قربانی دارای نکات مثبت و منفی در عین حال می باشد. ضمن اینکه فرد قربانی ممکن است احساس راحتی با یک مصاحبه کننده هم فرهنگ خویش نماید، در بعضی موارد که جمعیت ها در موضوع سؤاستفاده قربانی دخیل یا راضی باشند، مصاحبه شدن توسط افراد عین جمعیت ممکن است امنیت فرد مصاحبه شونده را در معرض خطر جدی قرار دهد.

30 رهنمود قانونی، ترافیک انسانها، پراگراف 65، رهنمود UNICEF راجع به حفاظت اطفال قربانی ترافیک انسانها، و ضمیمه رهنمود و اساسات OHCHR راجع به حقوق بشر و ترافیک انسانها، 2010، OHCHR، صفحه 162-164.

31 بطور مثال، رهنمود های منظوقی برای شناسایی ابتدایی و مکانیزم های ارجاع برای جمعیت مهاجرین در وضعیت های آسیب پذیر (ارائه شده توسط کوستاریکا و ترتیب شده بطور مشترک توسط ال سلوادور، هندوراس و نیکاراگوا با مساعدت IOM و UNHCR، پیشکش شده برای گروه مشورتی منظوقی راجع به مهاجرت (RCGM) کانفرانس مهاجرت (RCM) در سال 2012)، صفحه 11.

تشخیص دادن اینکه چه چیزی مناسب یک مصاحبه خاص است ایجاب می کند که نظر فرد مصاحبه شونده را باید پرسید تا از انتخاب وی واقف گردیده و تا حد لزوم در صدد رعایت آن بود.

رهنمود مفید: تکنیک هائیکه فرد قربانی به آن حساس هستند پی ببرید

اطمینان حاصل کنید که مصاحبه کنندگان دارای مهارت های مناسب برای رسیدگی به ملاحظات لسانی، جنسیت، سن و فرهنگی فرد قربانی باشند. حتی الامکان، نظر مصاحبه شونده را پرسید و سعی کنید که ترجیحات معقول شانرا رعایت کنید.

در زمان انجام دادن مصاحبه اولیه، بعضی ملاحظات مهم موجود اند که باید علی الرغم وضعیت یا خصوصیات فرد رعایت گردند. بطور مثال، برای مقاصد شناسایی، بهتر است که طرز العمل دریافت و رسیدگی به درخواست های پناهندگی افراد قربانی ترافیک انسانها که ممکن است نیازمند پناهندگی باشند، ایجاد گردد.³² مقامات باید به درخواست پناهندگی (کمیشنی عالی امور پناهندگان سازمان ملل متحد UNHCR در بعضی کشورها که در آنجا سیستم پناهندگی ملی وجود ندارد) باید به درخواست پناهندگی افرادی که در طی مصاحبه شناسایی قربانیان اظهار می دارند که مورد اذیت و آزار جدی در کشور اصلی شان قرار گرفته می توانند، رسیدگی کنند. همچنان، مقامات مبارزه با ترافیک انسانها باید پناهجویان و پناهندگانی که دارنده علایمی که دال بر قربانی بودن ممکنه ایشان نماید، تفکیک نمایند. میکانیزم های مناسب ارجاع باید تاسیس گردد تا امکانات معرفی شدن افرادی که خواستار درخواست حفاظت بین المللی منحصی یک پناهنده هستند مهیا گردد، و همچنان پناهجویان یا پناهندگانی که ممکن اند قربانی ترافیک انسانها باشند، به مقامات مبارزه علیه ترافیک انسانها ارجاع گردند.

رهنمود مفید: اطمینان حاصل کنید که طرز العمل های شناسایی امکانات مناسب ارجاع پناهجویان را فراهم سازد

زمانیکه یک فرد تقاضای پناهندگی می دهد یا دلایلی موجود باشد که دال بر پناهنده بودن وی کند، دولت ها نباید با نمایندگی های سیاسی کشور متبوعه فرد مذکور راجع به تثبیت هویت وی تماس بگیرند.

ج. مصاحبه های رسمی

مصاحبه های رسمی فرصت بهسازی خدمات مساعدتی و حفاظتی را به اساس تشخیص دادن ضروریات ممکنه خاص قربانیان فراهم می سازد. بهترین روش برای مقامات ذیربط اینست که برای قربانیان یک ' دوره بازیابی ' را پیشکش نمایند تا ایشان طی آن دوره تاحدی از سختی های گذشته بهبود حاصل کنند که بتوانند شواهد لازم را در جریان مصاحبه ارائه نمایند.³³ بادر نظر داشت وضعیت و ضروریات یک فرد قربانی یا قربانی فرض شده، مصاحبه های رسمی ممکن است قبل یا بعد از آغاز دوره بازیابی صورت گیرند، در یک وقفه زمانی ایکه طی آن فرد قربانی بهتر قادر به کمک کردن بعد از دریافت مساعدت و حفاظت اولیه می باشد.

32 به ماده 14 پروتوکول ترافیک انسانها مراجعه شود. همچنان به رهنمودها و اساسات توصیه شده راجع به حقوق بشر و ترافیک انسانها (E/2002/68/Add.1) مراجعه شود، کمیشنی عالی امور پناهندگان سازمان ملل متحد برای حقوق بشر، رهنمود 2(7).

33 برای کسب معلومات بیشتر راجع به دوره بازیابی، مراجعه شود به رهنمود پالیسی راجع به حفاظت قربانیان ترافیک، پروسه بالی، 2015.

بعد از ارائه خدمات مساعدتی و حفاظتی، مصاحبه های بیشتر ممکن است جنبه تحقیقاتی یا تعقیبی را داشته باشد. امکان دارد معلومات غرض هدف تأیید این امر که آیا فرد یک قربانی ترافیک انسانها است یا نه، جمع آوری گردد. افراد باید با مصاحبه شدن، هرگونه ثبت ویدیویی یا صوتی جریان مصاحبه موافقت کنند و باید هدف و مفاهیم مصاحبه را بدانند.³⁴ مصاحبه ها و هرگونه نسخه ها یا کاپی های آنها باید بطور محرمانه نگهداری شوند تا مصونیت و حریمیت مصاحبه شونده محفوظ باقی بماند. مصاحبه کنندگان باید آموزش خاص ببینند تا آگاه باشند که چرا اظهارات قربانیان ممکن است تغییر کند، و باید عادت کنند که با افراد دارای سنین، لسانها و سوابق فرهنگی مختلف که ممکن است صدمات روحی دیده باشند، کار نمایند.³⁵

فرد قربانی ممکن است در این مرحله اظهارات خویش را ارائه کند. شواهد دیگر نیز باید در این مرحله جهت تشخیص حقایق یا معلومات مربوطه که مصدق اظهارات فرد قربانی باشد، اخذ گردد. پلان حفاظتی وضع شده برای یک فرد ممکن است ایجاب کند که طبق معلومات جمع آوری شده طی مصاحبه تعدیل شود. ارجاع نمودن به مراجع ارائه کننده خدمات اختصاصی ممکن است ضرورت باشد.

طوریکه در بخش 2.2 فوق ذکر گردید، قربانیان ممکن اند در قسمت اعتماد کردن به مقامات متردد باشند. مصاحبه کردن با قربانیان می تواند یک امر چالش برانگیز باشد، و ایجاب حساسیت و حوصله را غرض جلوگیری از ایجاد فشار عاطفی بیشتر و تشویش قربانیان گردد. مصاحبه ها باید روی موضوع اعتماد سازی تمرکز کنند. تا حد امکان، مصاحبه کنندگان نباید کاری کنند که قربانیان احساس عذاب روحی، شرمساری و/یا عجز کنند و یا اعتماد به نفس خویش را مبنی بر اتخاذ تصمیم آگاهانه از دست دهند. اینطور رفتار با قربانیان ممکن است منجر به صدمه زدن، مانع جمع آوری شواهد و عدم ادامه همکاری قربانیان با پروسه پیگرد قانونی گردد.

3.3. علایم ترافیک انسانها

در بسیاری از کشور ها، یکتعداد 'علایم' معیاری برای شناسایی وضعیت های بالقوه ترافیک انسانها استفاده می گردد. این علایم می توانند وسیله های مفیدی برای آموزش و ظرفیت سازی مراجع ذیدخل خاص (بطور مثال، متخصصین صحتی و همچنان مقامات امنیتی و سرحدی)، یا راجع به روش های خاص ترافیک انسانها (بطور مثال، وسیله هائیکه با استفاده از آن قاچاقچیان اطاعت قربانیان را بدست می آورند)، و یا شکل خاص سؤاستفاده (بطور مثال، کار اجباری) باشد. در عمل، بدرنظرداشت اینکه اکثر قربانیان ترافیک انسانها بعد از تحت سؤاستفاده قرار گرفتن شناسایی می گردند، علایم مربوط به دوران سؤاستفاده بیشتر قابل اعتبار محسوب می شوند.

رهنمود مفید: وزن علایم را ملاحظه کنید

دولت ها باید راجع به ارزیابی علایم تعمق کنند تا مسئولین شناسایی قربانیان را کمک نمایند که بعضی معلومات خاص را در اولویت قرار دهند. روشی که توسط ILO و جامعه اروپا اتخاذ گردیده است هر علامت را منحیث قوی، متوسط یا ضعیف درجه بندی کرده اند، با درنظرداشت این امر که یک علامت خاص ممکن است برای اطفال قوی محسوب گردد در حالیکه برای کلانسالان متوسط تلقی گردد و یا برای سؤاستفاده جنسی قوی و برای سؤاستفاده کاری ضعیف محسوب گردد.

ولی، ماهیت محدودیت های علایم باید همیشه مد نظر گرفته شوند. با درنظرداشت این حقیقت که انسانها از طرق مختلف منتقل می شوند و به اشکال گوناگون مورد سؤاستفاده قرار می گیرند، بعضی علایم همیشه نشان دهنده ترافیک انسانها نسبت به علایم دیگر می باشد. به عبارت دیگر، یک چیزیکه ممکن است علامت صریح در یک قضیه ترافیک انسانها باشد ممکن است در قضیه ای دیگر کاملاً غایب یا بیربط باشد. بطور مثال، یک فردی که روزانه برای ساعات متمادی در مقابل مزد کم تحت نظارت یک گارد مسلح کار می کند نشان دهنده علامت قوی ترافیک انسانها نسبت به یک طفلی که بدون پاسپورت در حال انتقال یافتن از طریق سرحد است. بعضی علایم ممکن اند نشان دهنده انواع دیگر جرایم باشند، و موجودیت یا عدم موجودیت هرگونه علامت قاطع تثبیت کردن اینکه آیا ارتکاب ترافیک انسانها در شرف وقوع است یا نه، نمی باشد.³⁶

34 بصورت عموم اطفال نمی توانند موافقت قانونی خویش را اعلام کنند. طرز العمل های کسب موافقت والدین یا ولی ها باید قبل از آغاز کردن هرگونه مصاحبه اطفال.

35 مراجعه شود به دستورالعمل مبارزه علیه ترافیک انسانها برای مجریان عدلی و جزایی، بخش 8: مصاحبه کردن قربانیان ترافیک انسانها که شاهدان بالقوه هستند، UNODC، 2009.

36 مراجعه شود به دستورالعمل مبارزه علیه ترافیک انسانها برای مجریان عدلی و جزایی، UNDOC/UN.GIFT، 2009، بخش 2. همچنان مراجعه شود به میکانیزم های ارجاع، کتاب رهنمای عملی، p. 61.

یک محدودیت دیگر اینست که قاچاقچیان ممکن اند خود را با علائم انطباق دهند و در نتیجه مطابق آن عیار گردند. بطور مثال، از طریق تهیه نمودن اسناد مسافرت و هویت برای قربانیان بدون اینکه مقامات به آن مشکوک شوند. در پرتو این محدودیت ها، استفاده از یک ترکیبی از 'انواع' مختلف علائم بیش بهتری را نسبت به اتکا به یک نوع خاص فراهم می سازد. علاوه، علائم دلیل قاطع ترافیک انسانها نمی باشد، مگر می تواند بحیث یک وسیله ای تثبیت متصور بودن برای مقاصد مساعدت و حفاظت به نفع فرد قربانی محسوب گردد.

خلاصه لست های نمونه علائم انواع مختلف سواستفاده مندرج پروتوکول ترافیک انسانها در ذیل ارائه شده است، و باید در چوکات محدودیت های فوق مطالعه شوند. چون لست انواع سواستفاده مندرج پروتوکول کامل نیست، علائم اشکال دیگر سواستفاده بطور روزافزون در ساحه عمل مشاهده می شوند که در ذیل نیز ذکر یافته اند. مقصد از کلمه 'فرد' که در علائم ذیل بکار رفته است عبارت از فرد قربانی فرض شده می باشد، نه فرد انتقال دهنده بالقوه.

راهنمود مفید: علائم را مطابق مفهوم ها تنظیم کنید

لست های علائم زمانی مؤثر اند که مطابق شرایط خاصی که مقامات ذیربط با آن در طول کار شان مواجه می گردند، تعدیل گردند. دولت ها قاعدهتاً باید این لست ها را مرتباً تعدیل نمایند تا از تطابق متداوم آن با روند های متغیر ترافیک انسانها مطمئن گردند.

علائم معمول کلیدی سواستفاده

بعضی از این علائم نمایانگر سواستفاده می باشد و علائم دیگرشان نشان دهنده کنترولی است که انتقال دهنده ممکن است بالای فرد قربانی مظنون اعمال نماید. بعضی از این علائم نمایانگر سواستفاده می باشد و بعضی دیگرشان نشان دهنده کنترولی است که انتقال دهنده ممکن است بالای قربانی مظنون اعمال نماید:

- فرد مجبور/وادار به دخالت و باقی ماندن در یک وضعیت شده باشد
- فرد راجع به ماهیت/موقعیت یک وضعیت فریب داده شده باشد
- روزها یا ساعات کاری فرد بیش از حد باشد
- شرایط کاری یا زندگی فرد غیرانسانی و/یا توهین آمیز باشد
- فرد تحت کنترول یا شدیداً متکی به دیگران باشد
- فرد تحت تهدید یا خشونت قرار داشته باشد
- فرد تحت شرایطی قرار داشته باشد که مناسب سن وی نباشد.

علائم کلیدی انواع خاص سواستفاده

علائم ذیل مربوط به انواع خاص سواستفاده می گردد که در لست پروتوکول ترافیک انسانها درج است. چون لست انواع سواستفاده مندرج این پروتوکول کامل نیست، اشکال دیگر علائم سواستفاده ذیل نیز بطور روزافزون در ساحه عملی به مشاهده میرسد:

سؤاستفاده از فحشای دیگران و انواع دیگر سؤاستفاده

طوری که در جدول 1 ذکر گردیده است (بخش 1.1)، تمام کارکنان سکتور فحشا قربانیان ترافیک انسانها نمی باشند. علایم ذیل ممکن است در قسمت شناسایی افرادی که بحیث قربانی فرض شده محسوب می شوند، مفید باشد:

- فرد از ارائه خدمات به مشتری مبنی بر انجام دادن اعمال جنسی خاص یا مقاربت جنسی بدون محافظت امتناع ورزد.
- فرد اجازه نداشته باشد که مستقیماً از مشتریان پول دریافت کند و کارفرما صرف قسمت جزئی از پول پرداخت شده توسط مشتری را برای فرد بدهد
- فرد مجبور/وادر به استفاده یا عدم استفاده از انواع خاص وسیله های ضدحاملگی گردد
- فرد مجبور/وادر به معاینه شدن طبی/حاملگی گردد
- فرد زیرسن/صغیر باشد

انتقال دهی به منظور برداشتن اعضای بدن

علایم ذیل حاوی وضعیت های اساسی ای اند که تحت آن اعضای بدن برای مقاصد پیوند عضو طی یک عملیات طبی برداشته خواهند شد یا قبلاً برداشته شده باشد. اینها زیاد مربوط به برداشتن اعضای بدن به مقاصد فرهنگی یا مراسم مذهبی نمی باشند:

- فرد مجبور/وادر ساخته شود که به برداشتن اعضای بدنش موافقت کند
- فرد راجع به طرز العمل های ذیدخل یا پاداشی که قرار است در مقابل برداشتن اعضای بدنش دریافت کند، فریب داده شود
- فرد نداند که در کجا و چه زمانی عملیه پیوند عضو قرار است صورت گیرد
- فرد طرز العمل برداشتن اعضای بدنش و خطرات احتمالی آنرا نه فهمد
- یک شخص کمیشنکار ثالث ظهور کند
- علایمی موجود باشد که نشان دهد شخص دریافت کننده اعضا بخواهد همراه با فرد به خارج از کشور سفر کند

انتقال دهی برای مقاصد مستخدمی برده آمیز

- فرد غذای بی کیفیت/غیرمعیاری دریافت کند و علایم سؤتغذی در وی مشهود باشد
- فرد ساعات متمادی کار کند
- فرد فاقد حریم خصوصی باشد یا حریم خصوصی کافی برایش مهیا نشود
- فرد اجازه گشت و گذار و معاشرت با دیگران را نداشته باشد و/یا هرگز محل را بدون کارفرمایش ترک کرده نتواند
- فرد مورد توهین، بدرفتاری، تهدید، خشونت و/یا لت و کوب قرار گیرد
- فرد یک کمیشن کاریابی را مرتباً بپردازد
- فرد زیرسن/صغیر باشد

انتقال دهی برای مقاصد ازدواج اجباری، نوکرانه یا سن خرد

- پرداختن پول نقد یا 'هدایا' توسط اشخاص ثالث برای ترتیب دادن ازدواج
- قرارداد ازدواج توسط اشخاص دیگر بغیر از جانب های ازدواج کننده و/یا بدون دخالت یا موافقت شان ترتیب گردد
- فرد وادر به کار، غلامی کار خانه یا سؤاستفاده جنسی گردد
- معاینه باکره گی روی فرد انجام شده باشد یا شود
- اقارب فرد وادر به ازدواج گردند
- در فرد علایم افسردگی، صدمه زنی به خود، انزوای اجتماعی یا سؤاستفاده از مواد مخدر مشهود باشد
- در صورت موجودیت علایم ناهماهنگی، خشونت یا بدرفتاری خانوادگی
- فرد زیرسن/صغیر باشد.

انتقال دهی برای مقاصد سوءاستفاده مبنی بر گدایی و فعالیت های جنایی

- فرد بخاطر عدم دزدی یا کسب کردن پول کافی مجازات گردد
- فرد با افراد دیگری زندگی کند که به عین فعالیت ها وادار ساخته شوند
- فرد هدف یا ماهیت فعالیت های غیرقانونی را نفهمد
- فرد زیرسن/صغیر، مسن یا معلول باشد

علایم فوق الذکر مربوط به اشکال خاص سوءاستفاده می شوند که ممکن است علاوه بر صدق کردن در مورد نکات ذیل تمام اشکال دیگر سوءاستفاده را نیز احتوا کنند.

چالش های شناسایی قربانیان ترافیک انسانهایی که مورد سوءاستفاده فعالیت های جنایی قرار گرفته اند

افرادیکه مورد سوءاستفاده فعالیت های جنایی قرار می گیرند ممکن است به عوض قربانی ترافیک شناخته شدن منحنیت یک جنایتکار تلقی گردند. برای کاهش وقوع این احتمال، مقامات باید آموزش کافی راجع به استفاده 'وسیله هائیکه' قاچاقچیان برای تحت کنترل قرار قرار دادن و نگهداشتن افراد در یک موقف سوءاستفاده آمیز بکار میبرند، ببینند و همچنان تناسب موافقت فرد قربانی را در رابطه به سوءاستفاده مد نظر گیرند.

استفاده 'وسیله ها' توسط قاچاقچیان مظنون

'وسیله های' ذکر شده در پروتوکول ترافیک انسانها نمایانگر انتقال افراد می باشد. اگرچه طبق تعاریف این پروتوکول استفاده از این 'وسیله ها' عنصر ضروری ارتکاب جرم ترافیک انسانها بشمار نمی رود، اما استفاده آنها ممکن است نشان دهنده ترافیک انسانها یا مربوط به سوءاستفاده باشد. وسیله ها ممکن اند در هر مرحله ترافیک انسانها از مرحله نفرگیری، ترانسپورت، انتقال، پناه دهی یا دریافت افراد گرفته الی مرحله کنترل ایشان در طول پروسه سوءاستفاده بکار گرفته شوند. اگرچه استفاده بعضی از 'وسیله ها' را می توان به آسانی مشاهده کرد (بطور مثال: استفاده از زور)، اما بعضی اوقات 'وسیله ها' ممکن است مخفی بوده و به سختی تشخیص پذیر باشند (بطور مثال: سوءاستفاده از قدرت یا یک موقف آسیب پذیری).

لست غیرکامل ذیل حاوی علایم بالقوه ترافیک انسانها می باشد که شما را در قسمت تثبیت کردن عناصر تخلف ترافیک انسانها کمک می کند:

تهدید ها

- فرد (یا خانواده، دوستان یا جمعیت وی) تحت تهدید قرار گیرد
- فرد (یا خانواده، دوستان یا جمعیت وی) ذریعه خشونت تهدید گردد
- فرد ذریعه شرایط کاری یا زندگی بد روزافزون تهدید گردد
- فرد ذریعه تسلیم داده شدن به مقامات دولتی تهدید گردد
- فرد ذریعه قدرت و یا زورگویی تهدید گردد

استفاده از قوت و یا زورگویی

- علایم خشونت فیزیکی در فرد مشهود باشد
- علایم صدمه روحی یا عقلانی در فرد مشهود باشد
- علایم خشونت جنسی/یا تجاوز جنسی در فرد مشهود باشد

اجبار

- فرد مشکلات خانوادگی یا اقتصادی داشته باشد
- فرد نزد پولیس سوابق جرمی داشته باشد یا دارای چنین شهرتی باشد
- فرد دارای وضعیت مهاجرتی غیرعادی و/یا بدون اسناد قانونی باشد
- پول، اسناد یا اموال دیگر فرد از نزد وی ضبط شده باشد
- فرد وارد یک معامله قرضداری غیرمنصفانه شده باشد
- فرد منزوی، توقیف یا تحت نظارت قرار داده شده باشد
- فرد بوسیله عقاید دینی یا فرهنگی اش فریب داده شده باشد.

اختطاف

کلاهبرداری/فریبکاری (معلومات نادرست، غیردقیق، ناکامل یا گمراه کننده) در رابطه به:

- پروسه یا دورنمای وضعیت مهاجرتی فرد (بشمول مقصد نهایی)
- شرایط سفر و نفرگیری فرد
- شرایط استخدام فرد بشمول (نوع، مزد، معاش، عاید)
- شرایط دسترسی فرد به امکانات تحصیلی
- شرایط مسکن و زندگی یا محل زندگی فرد
- مشروعیت اسناد، وضعیت مهاجرتی، کار یا قرارداد فرد
- قوانین، طرز رویه یا طرز رفتار مقامات در مقابل فرد
- امکانات یکجا شدن فرد با خانواده اش، ازدواج یا فرزند خواندگی وی

سواستفاده از قدرت یا یک موقف آسیب پذیری³⁷ ذریعه سواستفاده از:

- موقف اقتصادی، روحی یا متکی بودن عاطفی در یک رابطه با سواستفاده کننده/کارفرما/اعضای خانواده
- داشتن رابطه عاشقانه یا عاطفی با سواستفاده کننده/کارفرما/دیگر اعضای خانواده
- اسناد و/یا وضعیت مهاجرتی فرد
- انزوای لسانی، فرهنگی یا اجتماعی فرد
- بیکاری یا فقر اقتصادی فرد
- معلولیت فیزیکی یا عقلانی فرد
- سن (جوانی یا پیری)، جنسیت، تمایل جنسی، ملیت، قومیت یا اصلیت اجتماعی و معلولیت فرد
- عقاید، مراسم یا رسوم فرهنگی یا دینی فرد
- اعتیاد و متکی بودن فرد به مواد مخدر یا الکول

پرداخت یا دریافت پول یا مزایا به منظور کسب موافقت یک فرد جهت کنترل داشتن بالای یک فرد دیگر:

- فرد از طریق پرداخت حق الزحمه، جعزیه یا دادن یا گرفتن هدایا به اشخاص ثالث در یک وضعیت خاص قرار گیرد.

37 مراجعه شود به سواستفاده از یک موقف آسیب پذیری و "وسيله ها" دیگر تحت تعريف ترافیک انسانها، UNODC، 2012 و یادداشت رهنمود راجع به 'سواستفاده از یک موقف آسیب پذیری' بحيث وسيله ترافیک انسانها در ماده 3 پروتوکول جلوگیری، خنثی سازی و مجازات ترافیک انسانها، بخصوص زنان و اطفال، مٹم کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم انتقال دهی سازمان یافته، UNODC، 2012.

طریقی که یک قربانی فرض شده به یک کشور اجنبی سفر، وارد یا اقامت می کند

در مواردیکه یک فرد بحیث قربانی ترافیک انسانها تصور می شود، طریقه مسافرت، ورود یا اقامت وی در یک کشور خارجی ممکن است بینش هایی را راجع به وضعیت وی منحصیث یک قربانی فرض شده ترافیک انسانها بروز دهد:

- اسناد سفر یا هویت فرد توسط یک شخص ثالث حمل یا ارائه گردد
- اجنسی های استخدام و/یا مسافرتی راجستر شده و/یا نظارت شده نباشند و/یا فیس بسیار گزافی از کارگران اخذ کنند
- ویژه ای دخولی مدار اعتبار نباشد و/یا هدف سفر مطابق معلومات دیگر نباشد (بطور مثال: عدم موجودیت پول کافی برای پرداخت مصارف دوران اقامت، وضعیت فزیک فرد مسافر، یا شغل اعلام شده وی)
- لوازم سفر فرد با هدف مسافرت وی تطابقت نداشته باشد (بطور مثال، ماهیت و نوعیت لوازم سفر، بکس کوچک برای مقاصد اقامت دراز مدت یا یک بکس بسیار بزرگ برای اقامت کوتاه مدت)
- فرد مسافر همراه با یک گروه دیگری سفر کند که بنظر رسد با ایشان ناآشنا است
- فرد دارای هویت جعلی باشد و/یا اسناد مسافرت و/یا معلومات ارائه شده توسط وی معتبر نباشد
- فرد در مورد خط السیر، مقصد نهایی یا مقصد سفرش گیج یا سراسیمه بنظر رسد
- فرد در یک وضعیت مهاجرتی/اقامتی غیر عادی قرار داشته باشد (بشمول ضبط شدن اسناد هویت وی یا اخراج از کار)

وضعیت فزیک قربانی فرض شده

تعداد زیادی از قربانیان ترافیک انسانها در طی دوران منتقل شدن دچار صدمات شدید روحی و فزیک می گردند. در زمان روبرو شدن با فرد تحت انتقال، وضعیت فزیک وی بیانگر این امر می باشد که آیا ممکن است وی یک قربانی ترافیک انسانها باشد یا نه. ولی، همچنان مهم است متوجه بود که ممکن است تعداد زیادی از قربانیان ترافیک انسانها از وضعیت شان راضی باشند.³⁸ اصرار یک فرد مبنی بر راضی بودن از وضعیت اش ممکن است منحصیث یک نشانه اثبات فریب خوردن مؤثرانه فرد قربانی توسط اشخاص انتقال دهنده وی می باشد.

وضعیت روحی و علایم طرز رفتار

- فرد نگران، افسرده، مطیع، ترسیده، هیجانی، عصبی یا مشوش بنظر رسد
- فرد از برخورد نگاه با دیگران خودداری کند
- فرد مایل نباشد که راجع به صدمات متحمل شده اش صحبت کند

علایم فزیک بد رفتاری و/یا غفلت:

- علایم خشونت فزیک در فرد مشهود باشد
- علایم اعتیاد به مواد مخدر یا الکول در فرد مشهود باشد
- علایم سوء تغذی، یا غیره حالات فزیک ناشی از محرومیت از غذا، آب، خواب، مواظبت صحی یا غیره ضروریات زندگی در فرد مشهود باشد
- علایم بی نظافتی صحی ناشی از عدم دسترسی به امکانات غسل و/یا نظافتی در فرد مشهود باشد

شرایط محل ایکه فرد قربانی فرض شده در آن زندگی/کار می کرده است

شاخص های شرایط محل زندگی و/یا کار فرد قربانی ترافیک انسانها ارتباط به سواستفاده وی دارد. قربانیان فرض شده ممکن اند در سکتور های مختلف صنعتی بشمول سکتور های فحشا، مستخدمی، مواظبت اطفال، خدمات صحتی، مواظبت سالمندان، ورزش، تفریحات، مهمانداری، ساختمانی، جنگلداری، ماهیگیری، استخراج معادن، زراعت و نساجی وجود داشته باشند. شاخص های ذیل در همه مواردی صدق می کنند که یک فرد فرض شده قربانی ترافیک انسانها ممکن است تحت آن زندگی و/یا کار نماید.

معاش و قرارداد ها:

- فرد از داشتن و/یا انتقال معاشات و پس انداز خویش محروم ساخته شود
- فرد معاش کم یا بدون معاش وادار به کار شود و یا معاش وی با تاخیر پرداخت گردد
- فرد معاش و عده داده شده را دریافت نکند یا معاش وی کمتر از میزان حد اقل معاش ملی باشد
- کسرات بیش از حد از معاش فرد وضع گردد، بشمول وضع کردن پول بخاطر قرضداری به کارفرما/اجنسی کاریابی
- فرد از دریافت مزایا یا پوشش های ملی ایکه مستحق آن است محروم ساخته شود
- فرد یک قرارداد استخدام را امضا نکرده باشد یا شرایط قرارداد استخدام وی رعایت نگردد
- فرد وادار به امضا کردن یک قرارداد جدید حین ورودش به یک کشور گردد و/یا کار را طبق آن آغاز کند
- کارفرما نتواند اسناد ثبوت پرداخت معاش فرد را ارائه دهد
- فرد بدون دلیل، اطلاعیه قبلی و/یا پرداخت مزایا از کار اخراج گردد

صحت و مصونیت محل کار:

- برای فرد وسایل و ابزار ایمنی و حفاظتی لازم تهیه نگردد، یا استفاده از این وسایل یا ابزار برایش یاد داده نشود
- فرد از دسترسی به مواظبت صحتی محروم گردد
- فرد ساعات متمادی یا طولانی به کار گماشته شود
- فرد از امکانات تفریحی محروم ساخته شود یا مقدار قلیل تفریح برایش مهیا گردد
- فرد بخاطر عدم تکمیل کردن سهمیه ها مجازات/جریمه شود

محدودیت ها بالای حرکات و تسهیلات غیرمعماری:

- علایم قیودات فیزیکی یا حبس در محل کار یا یک محل دیگر (بطور مثال، کلکین های بسته/میله گرفته شده، دروازه های قفل شده از بیرون، سیم های خاردار، کامره های امنیتی)
- فرد در محل کارش بخوابد
- فرد از دسترسی به وسایل تماس مخابراتی محروم ساخته شده باشد
- اسناد مسافرت/هویت فرد نزدش موجود نباشد و/یا توسط کارفرما یا اشخاص دیگر از وی گرفته شده باشد³⁹

39 برای کسب معلومات بیشتر و منابع شاخص ها، لطفاً به جدول منابع مراجعه کنید.

فصل 4:

خلاصه رهنمود های مفید برای شناسایی قربانیان ترافیک انسانها

✓ به نفع افراد منحیت یک قربانی ترافیک انسانها تصور نمایند: پالیسی های دولتی برای قربانیان ترافیک انسانها باید برای مقامات اجازه دهد که یک فرد را منحیت یک قربانی ترافیک انسانها تصور کند تا به اساس آن تصور با فرد برخورد نموده و برایش مساعدت و حفاظت های اولیه را فراهم سازد.

✓ سطح آگاهی را راجع به جرایم مربوط به ترافیک انسانها بلند ببرید: افرادی که منحیت قربانی ترافیک انسانها تلقی نشوند، ممکن اند قربانی جرایم دیگر و نیازمند دریافت تدابیر مساعدتی و حفاظتی دیگر باشند. مجریان مسؤل شناسایی قربانیان ترافیک انسانها باید راجع به انواع جرایم مربوطه معلومات داشته باشند تا بتوانند مطابق آن اقدام لازم را بعمل آورند.

✓ قربانیان ترافیک انسانها را در میان گروه های آسیب پذیر تشخیص دهید: بیحد مشکل است که قربانیان ترافیک انسانها را قبل از مرحله سؤاستفاده شناسایی کرد. دولت ها باید اطمینان حاصل کنند که پالیسی هایشان حاوی فقره هایی باشد که مقامات را در قسمت شناسایی قربانیان فرض شده در میان افراد آسیب پذیر در مقابل ترافیک انسانها بشمول مهاجرین قاچاق شده، کمک کند.

✓ تشخیص دادن برده گی: برده گی در اثر رابطه موجوده بین متخلف و فرد قربانی صورت می گیرد، نه توسط شرایط موقعیت. مقامات باید بدانند که یک فرد در موقف برده گی نیز می تواند احساس راحت بودن کند، مگر فاقد قدرت تصمیم گیری می باشد.

✓ تشخیص دادن قرض غلامی: قرض غلامی یک پدیده ای معمول میان قربانیان ترافیک انسانها می باشد. یک وضعیت قرض غلامی پایان ناپذیر و در مقابل انجام دادن هرگونه خدمات یا کار هیچوقت خلاصی ندارد. بسیاری از کشور ها قرض غلامی را بصورت کلی اینطور تعریف می کنند: یک موقعیتی که طی آن کار یا خدمات برای ادا کردن یک قرض تحت شرایط سؤاستفاده آمیز انجام می یابد.

✓ تشخیص دادن ازدواج اجباری: بعد از انفاذ کنوانسیون مکمله راجع به برده گی، که صرف ازدواج اجباری زنان را تصریح می کند، اکثراً مشاهده شده است که در ساحه عمل مردان و اطفال نیز وادار به ازدواج اجباری می گردند. جهت مبارزه علیه همه اشکال ازدواج اجباری، بهتر است که دولت ها قوانین منع ازدواج اجباری را طوری ترتیب کنند که شامل حال همه افراد متضرر علی الرغم جنسیت شان گردد.

✓ تشخیص دادن فروش اطفال برای سؤاستفاده: از اینکه فروش اطفال و نوزادان ايجاب وقوع سؤاستفاده را بعد از فروش نمی نماید، دولت ها باید متوجه باشند که این مفهوم را شامل اعمالی مانند فروش برای فرزندى و ترتیبات حاملگی نیابتی (پرداختن پول برای زنان غرض بدنیا آوردن طفل برای زنان نازا) تجارتی نیز نمایند.

✓ شاخص های خاص را برای اشکال مختلف سؤاستفاده وضع کنید: دولت ها باید متوجه باشند که برای دست اندرکاران خط اول آموزش های لازم را راجع به شاخص های ترافیک انسانها بشکل مفصل و خاص فراهم سازند تا مقامات مذکور بتوانند اشکال مختلف سؤاستفاده را تشخیص دهند. در طی ارائه مساعدت و حفاظت، شواهد بیشتر عناصر دیگر این تعریف نیز ممکن است بروز کند. بخش 3.3 اساسات ترتیب نمودن شاخص های مفصل و خاص را ارائه می کند.

✓ با رسیدگی به ملاحظات قربانیان راجع به توقیف و اخراج، ایشانرا تشویق کنید که خود را معرفی کنند: برای رفع کردن ترس قربانیان ناشی از تحت توقیف قرار گرفتن، تدابیر لازم باید وضع گردد تا اطمینان حاصل شود که قربانیان نباید بخاطر ارتکاب تخلفات ممکنه ناشی از منتقل شدن، بشمول تخلفات مهاجرتی، مجازات شوند. برای رفع ترس قربانیان مبنی بر اخراج شدن، راهکار های ویژه باید وضع گردد تا به قربانیان ترافیک انسانها اجازه دهد که در کشور مقصود باقی بمانند و مساعدت و حفاظت های لازم را دریافت کنند.

✓ با حفاظت کردن قربانیان و خانواده هایشان، ایشانرا تشویق کنید که خود را معرفی کنند: دولت ها باید متوجه باشند تا تدابیری را اتخاذ کنند که متضمن حفاظت مؤثر قربانیان، شاهدان و خانواده هایشان باشد. در مواردیکه افراد نیاز به حفاظت در کشور های دیگر را دارند، همکاری باید بین مجریان عدلی و قضایی این کشور ها تقاضا گردد، و در صورت لزوم دید ویژه و راهکار های مهاجرتی نیز باید مهیا باشد تا افرادی در معرض خطر صدمه قرار دارند حفاظت گردند.

✓ با حفاظت قربانیان در مقابل بدنامی، ایشانرا تشویق کنید که خود را معرفی نمایند: دولت ها باید اطمینان حاصل کنند که پروگرام های مساعدتی و حفاظتی شان از طریق حفظ محرمانه اطلاعات قربانیان و همکاری با انجوها، جوامع و خود قربانیان ترس ایشانرا مبنی بر شرم از بدنامی مرفوع سازند و هرگونه ملاحظات و تشویش ایشانرا درک کرده و تدابیر لازم را در هنگام ترتیب نمودن پالیسی های محافظتی خویش رعایت کنند.

✓ سطح آگاهی عامه را راجع به ترافیک انسانها بخاطر تقویت بخشیدن شناسایی قربانیان بلند ببرید: دولت ها باید مبارزات خویشرا در قسمت بلند بردن سطح آگاهی عامه راجع به موارد ممکنه ترافیک انسانها که با آن مواجه شوند، آغاز و حمایت کنند. این نوع مبارزات زمانی مؤثر واقع می شوند که برای گروه مورد نظر توضیح داده شود که: الف) ترافیک انسانها چه است و به چه اشکال تبارز می کند و ب) اقدامات خاصی که افراد می توانند اتخاذ کنند، و ارائه جزئیات ارجاع کردن به مقامات ذیربط، بشمول لین های معلوماتی جهت بلند بردن آگاهی مردم.

✓ تقویت بخشیدن ظرفیت مراجع ذیدخل در زمینه شناسایی: رهنمود و طرز العمل های واضح را غرض وضاحت بخشیدن نقش ها و مسئولیت های تعداد کثیری از مقامات و نهاد های مربوطه مبنی بر شناسایی مؤثر، وضع کنید.

✓ آموزش های شناسایی را برای افرادی که ممکن اند در قدم اول با قربانیان ترافیک انسانها مواجه شوند، ارائه کنید: مهم است که چنین آموزش ها را در اولویت قرار دهید. توجه خاص باید به آموزش معلمین، ژورنالیستان، مسئولین سکتور خصوصی، متخصصین صحتی، و افراد دیگر جامعه که ممکن است با قربانیان ترافیک انسانها مواجه شوند، مبذول گردد تا ایشان شاخص های لازم را فراگرفته و بتوانند نقش مهمی را در قسمت شناسایی قربانیان ایفا نمایند.

✓ شناسایی اطفال قربانی ترافیک انسانها را تقویت کنید: طرز العمل ها را برای شناسایی سریع اطفال قربانی فرض شده ترافیک انسانها و گزارش فوری آن به مراجع ارائه کننده خدمات خاص اطفال از طریق روش های شناسایی که هر دو نکته ذیل را احتوا کند، وضع کنید:

- تلقی کردن صغیر بودن، و
- تلقی کردن وضعیت قربانی.

✓ استفاده از روش های حساسیت قربانی در مصاحبه: اطمینان حاصل کنید که افراد مصاحبه کننده دارای مهارت های مناسب لسانی، جنسیت، سنی و فرهنگی باشند. با مصاحبه شوندگان بطور انفرادی مشورت کنید و نظر ایشانرا مبنی بر خواسته ها و ترجیحات شان بپرسید و تاحد امکان آنها را رعایت کنید.

✓ اطمینان حاصل کنید که طرز العمل های شناسایی زمینه ارجاع شدن پناهجویان را فراهم سازد: دولت ها نباید برای مقاصد شناسایی فرد با نمایندگی های سیاسی کشور اصلی ایکه وی از دست آن تقاضای پناهندگی داده است یا دلایلی موجود باشد که دال بر پناهنده بودن آن فرد نماید، در تماس شوند.

✓ سنگینی شاخص ها را بسنجید: دولت ها باید سنگینی شاخص ها را بسنجد تا مراجعی که مسئولیت شناسایی قربانیان را بعهده دارند بعضی انواع معلومات را در اولویت قرار دهند. روشی که توسط ILO و جامعه اروپا بکار می رود هر شاخص را تحت کتگوری های قوی، متوسط یا ضعیف درجه بندی می کند، البته با در نظر داشت این شرط که یک شاخص معین ممکن است در قسمت اطفال قوی ولی در قسمت کلانسالان متوسط محسوب گردد، یا در قسمت سواستفاده جنسی قوی ولی در قسمت سواستفاده کاری ضعیف بشمار رود.

✓ شاخص را مطابق شرایط عیار سازید: لست های شاخص ها زمانی بسیار مؤثر می باشند که مطابق شرایط خاصی که مقامات ذیربط در طول انجام وظایف شان با آن مواجه می شوند، تنظیم گردد. دولت ها باید قاعده تاً لست های شاخص ها را مرتباً تجدید نظر کنند تا از متناسب بودن روزمره آن با روند های متغیر مطمئن گردند.

پروسه بالی

جزئیات تماس

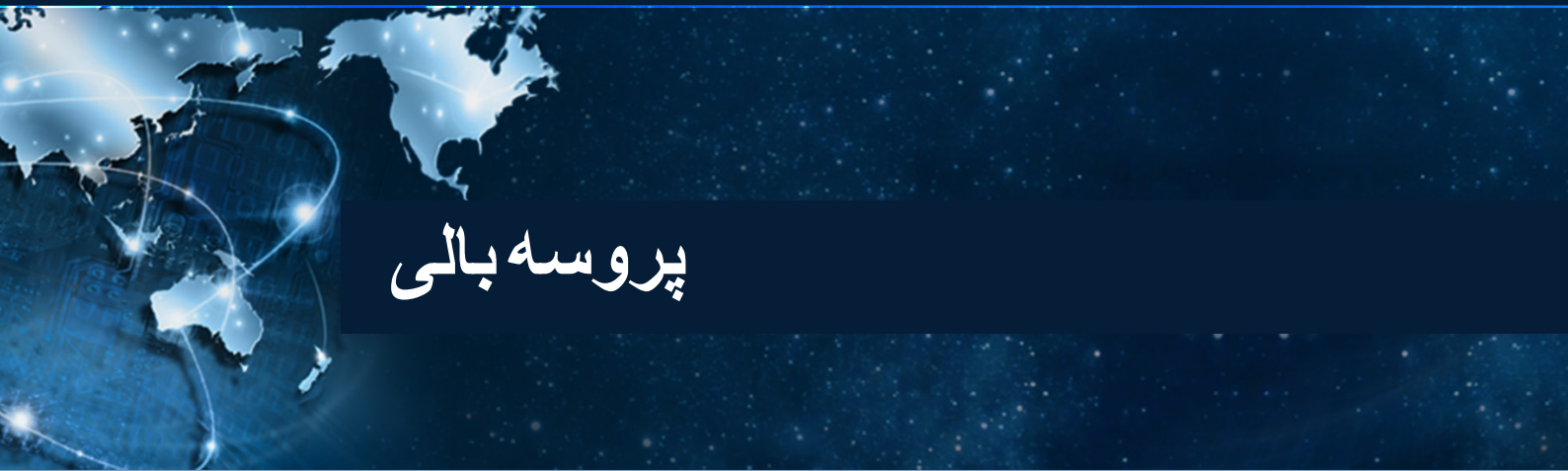
دفتر حمایت منطوقی - پروسه بالی

27th Floor Rajanakarn Building

3 South Sathorn Road, Sathorn Bangkok 10120, THAILAND

تلفون +66 2 343 9477 فکس +66 2 676 7337

info@rso.baliprocess.net

پروسه بالی